XXXIV. ÉVFOLYAM, 26. SZÁM 1978. JÚNIUS 29.

Ára: 1,80 Ft

Ludas Matyi

SZÜNIDŐ

– Amíg nem találunk valakit, aki vigyáz rátok, mindennap ennyi borsót és lencsét kell szétválogatnotok!

Brenner György rajza

KEDVES LUDAS!

MIÉRT MOSOLYOG AZ ESZKIMÓ GYEREK?

MIÉRT MOSOLYOG az eszkimó gyerek a Mirelite-készítményeken? Minden bizonnyal azért, mert egyedül ő tudja a nagy titkot: mit mikor gyártott a készítményeinek minőségéről egyébként méltán híres vállalat. A gyári MEO-sok talán ugyanígy mosolyognak, sőt még az a tréfás kedvű tisztviselő is, aki kitalálta a forgalombahozatal. új módszerét.

Törvény, végrehajtási utasítás, miniszteri rendelkezés és még több más jogszabály ugyanis van már arra, hogy a fogyasztóval közölni kell: mit meddig használhat fel egészségének károsodása nélkül? Méghozzá félreérthetetlenül, egyértelműen és magyar nyelven, tehát az erre vonatkozó szöveget nem szabad semmiféle betű- vagy számjellel helyettesíteni.

EZT MONDJA a jogszabály —, ezzel szemben áll például a *Mirelite karalábéleves.* Borítóján olvasható a súlya, az ára, még a felhasználási javaslat is. Nemkülönben ez: „Eltarthatósági idő a gyártási időtől számítva mínusz 18 fokon egy év, +5 fokon egy nap, +20 fokon 6 óra". Csak az az ici-pici, a gyárban bizonyára jelentéktelennek tartott adat hiányzik az egészről — akárhogyan forgatom, nap felé, villany felé —, hogy *mikor gyártották?* Vagyis lehet, hogy tegnapelőtt, s akkor bízvást eltartogathatom a mélyhűtőben jövő áprilisig. De az is lehet, hogy tavaly télen, s akkor már réges-régen lejárt az a bizonyos esztendő.

MOSOLYOG AZ ESZKIMÓ gyerek, de a fogyasztó egyre mérgesebb, márcsak azért is, mert a fenti eset éppenséggel nem egyedi. Számos élelmiszeripari terméket hoznak úgy forgalomba — élelmiszertörvény ide, belkereskedelmi törvény oda —, hogy vagy a gyártás időpontja, vagy a garanciális idő marad le a borítékról.

IDEJE LENNE, hogy — ha nem is az eszkimó gyereknek, de az ilyenfajta tréfák kitalálóinak — egyszer s mindenkorra elvegyék a jókedvét!

(v. e.)

Levelesládánkból

Abban igazat kell adnunk *Csapó György Sándor* (1096 Bp., Hámán K. u. 20.) olvasónknak, hogy a hangverseny nem lehet azonos a zeneműveket bemutató hangszer (vagy énekes) és a közönség által — óhatatlanul —

recsegtetett székek hangjainak

versenyével. A *Zeneakadémia kistermében* évek óta mégis ez zajlik — panaszolja levélírónk. Ha egy labdarúgó-pályán túl magas a fű, vagy egy teniszpálya salakja nem eléggé rugalmas, mérkőzésre alkalmatlannak minősítik. Egy előadóteremnek a tűz- és közrenden kívül más „rendet" nem kell tartania? Ha a Zeneakadémia kistermében a nézőtéri székek új, nyikorgás nélküliekre való kicserélésére nem telik, akkor legalább az előadóművészek székeit cseréljék ki — esdekli koncertjáró olvasónk.

A pesti nagybácsi csomagja

is sokat ér adott esetben, nemcsak a hamburgi vagy a chicagói. *Petonszky István* (6725 Szeged, Röszkei utca 31.) azt panaszolja, hogy Szegeden sehol nem kap *36-os férfiinget.* Néha akad ilyen méretű, de az fiúing, túl gyerekes a fazonja, anyaga, nem hord olyat, mert fél, kinevetnék benne. Szeretné tudni: másutt, például a fővárosban kapható-e 36-os férfiing és csak Szeged marad ki a szórásból? Modern, *kapcsos nadrágtartót* sem kapott a szegedi üzletekben sehol. Szerencsére van egy budapesti nagybátyja, annak írt, s az küldött neki egyet Pestről — csomagban — Szegedre.

Mennyit ér a szerződés?

Történetesen az, amelynek egyik aláírója a *Fővárosi Takarító Vállalat* — kérdezi *Jurek Jenőné* (1024 Bp., Keleti Károly u. 15/c). Ebben az évben 1978. május 29-e volt a harmadik eset, azaz a harmadik hónap, amikor a Főv. Takarító V. emberei (asszonyai?) nem jöttek az előre szerződött időben. A lemondás is változatosan történik: hol Jurekné telefonál — órák múlva, türelmét vesztve — a cégnek, s akkor (csak akkor!) közlik vele, hogy pardon, ma nem jönnek (amit addigra úgyis észrevett a hiába várakozó), de megesett az is, hogy a vállalat ablaktisztító embere telefonált. korábbi munkahelyein elhúzódott az idő, késő lett, ma már ne várják, nem jön. Csakhogy Jurekné családjában mindenki dolgozik, szigorú időbeosztás szerint élnek, nem mindegy, hogy az előre megállapodott napon, vagy egy másik napon jön a Takarító Vállalat.

Wesselényi vagy Vesselényi?

A kérdés szónoki, tudjuk előre a választ: természetesen Wesselényi. Vagy mégsem? A Ludas 22. számában megjelent Krudy-Krúdy glossza indította levél írására *Somkuti József* miskolci (I. Zsilinszky u. 27.) olvasónkat. *Miskolcon,* a Lenin Kohászati Művek tövében elterülő városrészben, írja, az egyik utca elején és végén Wesselényi utca olvasható a névtábláról, míg ugyanazon utca közepén két helyen: Vesselényi szerepel. Szép, zománcos tábla mindkettő, lehet, hogy az elkészítés után sajnálták eldobni, gondolták, az ottlakóknak így is jó — írja olvasónk.

A HIRDETÉS NEM SZERENCSEJÁTÉK

— Én csak a hirdetéseknek hiszek — mondta a barátom. — Mert amit te írsz az újságba, azért téged fizetnek, de amit hirdetnek, azért a hirdető fizet. Hát csak nem szórja a pénzét hiába?

Szórja. Hiába is, felelőtlenül is. Barátom annak a több lapban megjelent hatalmas, keretes (jó sokba kerülő) hirdetésnek hitt, amely így szólt: *„Minden televízióhoz két antennát ajándékozunk az 1. és 2. műsor vételéhez. — Centrum Lottó Áruház — Budai Lottó Áruház."*

Vásárolt tehát a Centrum Lottóban egy Munkácsy márkájú színes tévét 26 ezerért, de amikor kérte, csomagolják hozzá a két ajándék antennát is, egyet sem akartak adni neki. Hogyhogy nem? Kínjukban csak ezt tudták kitalálni: „Vidékre nem jár!" A barátomat azonban nem ejtették a fejére, s mindjárt válaszolt: „Először is budapesti lakos vagyok, csak most, a nyári idényre kérem a tévét a balatoni nyaralómba szállítani. Másodszor: az Önök hirdetésében az *sehol* nem szerepelt, hogy csak pestieknek. Kérem a vezetőt!" Jött is sebtében a vezető és megtörve megmagyarázta: elfogyott az antennájuk! Át is telefonált rögtön, barátom füle hallatára a budai Lottóba, hogy tőlük kérjen antennákat, a barátomnak pedig boltjuk „kipróbálós" antennáját csomagoltatta be.

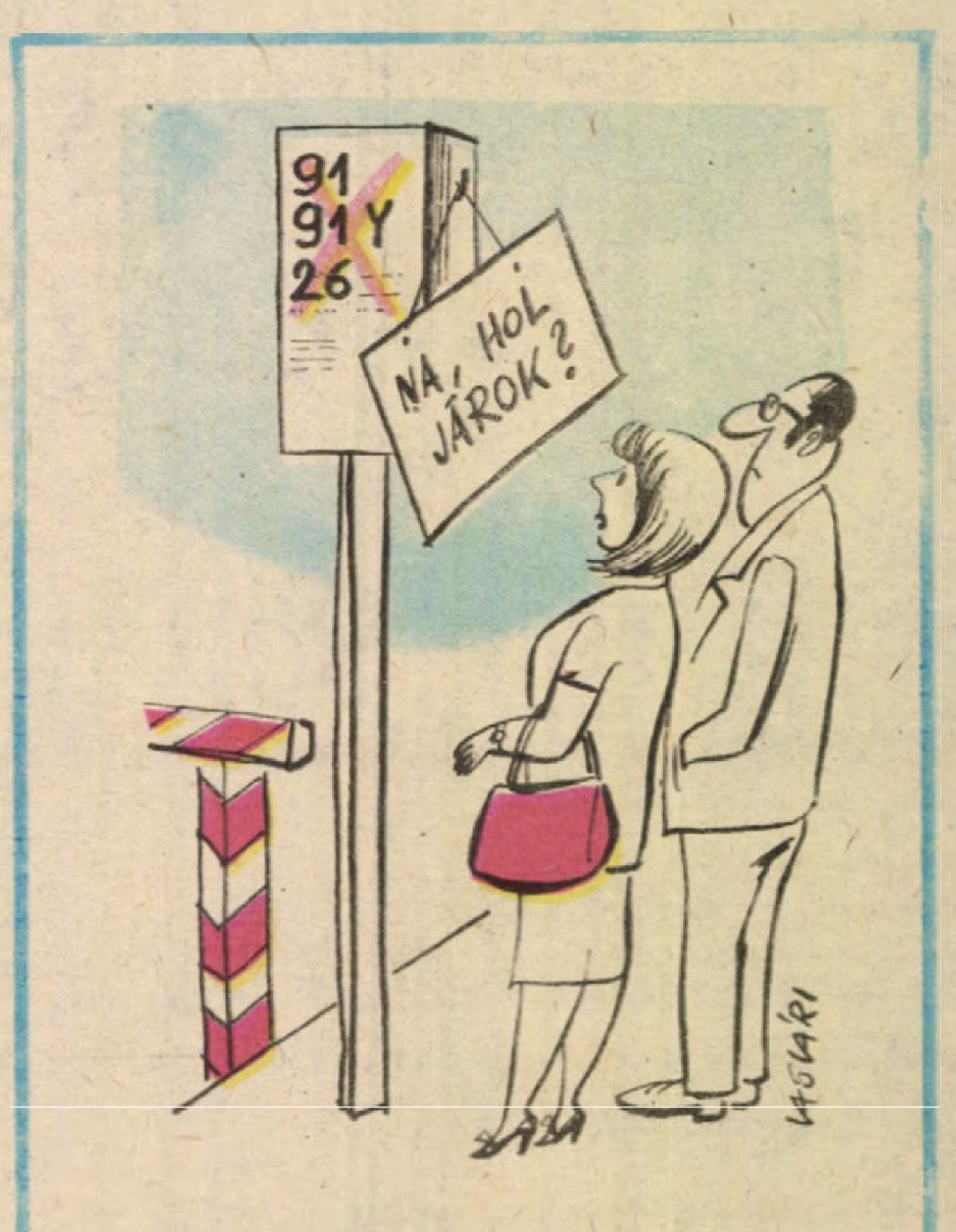
De ki tudja, korábban — és később is — hány, kevésbé tájékozott és kevésbé erélyes vevőnek nem adtak ajándékantennát, hirdetésük ellenére? Vagy talán pénzért árulták antennát külön is, ezért fogyott ki a készletük? Az áruház neve — Lottó — szerencsejátékot jelent. A kereskedelmi hirdetés azonban nem lehet szerencsejáték, hanem olyan ígéret, amelyet be kell tartani.

(bt)

TESTEDZÉS — DE HOL?

Nagyon igaz, hogy a mozgást, a testnevelést fiatalon kell elkezdeni — de hol? A peremkerületben, ahol lakom, például mindössze egy (iskolai) uszoda van, jégpálya nincs, tornaterem sincs, pedig ha lenne, aligha maradna kihasználatlanul. Elkeserítő arány, hogy italbolt (és részeg ember) viszont a mi kerületünkben is bőségesen található.

Vizy Sándorné
1195 Bp., Jókai utca 9.

– Lehet még egy kérdéssel több?

HOZZÁ SE KEZDTEK

A Nagytemplom utca 19. számú budapesti házról 1972-ben úgy döntöttek, hogy lebontják. A lakásokat fagerendákkal aládúcolták, hogy elkerüljék a balesetet. Baleset nem is történt. A lakók harmonikus együttélését más kellemetlenség zavarja.

Az 1978. március 6-án kelt tanácsi határozat kötelezi a VIII. kerületi IKV-t, hogy „a tulajdonát képező Nagytemplom utca 19. szám alatti ingatlan közös WC-csoportját a BVTV TSZ. 9—150—18. sz. statikai szakvéleményben foglaltak szerint teljes egészében építse át a kézhezvételtől számított *90 napon* belül. A WC-csoportot *azonnal* le kell zárni, és helyette a földszintről nyíló önálló WC használatát biztosítani kell."

Az IKV lezárta a 6 WC-ből álló épületet és nyitott helyette egyetlen parányi illemhelyet — legalább harminc embernek. Ez az állapot elviselhetetlen. A mellékhelyiség-csoport átépítéséhez viszont — holott régen letelt már a 90 nap — hozzá se kezdtek.

(f. i.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Igaz, hogy tegnap kiraboltak?

— Sajnos, igaz. Elrabolták az órámat meg a pénztárcámat.

— Nekem úgy rémlik, azt beszélted, hogy mindig pisztolyt hordasz magadnál.

— Így is van, de szerencsére azt nem találták meg nálam.

Egy hölgy benyújtja a csekket a pénztárablakon és zavartan így szól:

— Elnézést kérek, de a férjem aláírása egy kissé olvashatatlan. Nem gondoltam, hogy így fog reszketni, ha meglátja a kezemben a pisztolyt...

A LIBANONI CÉDRUS

– Pedig azt ígérték, hogy segítenek...

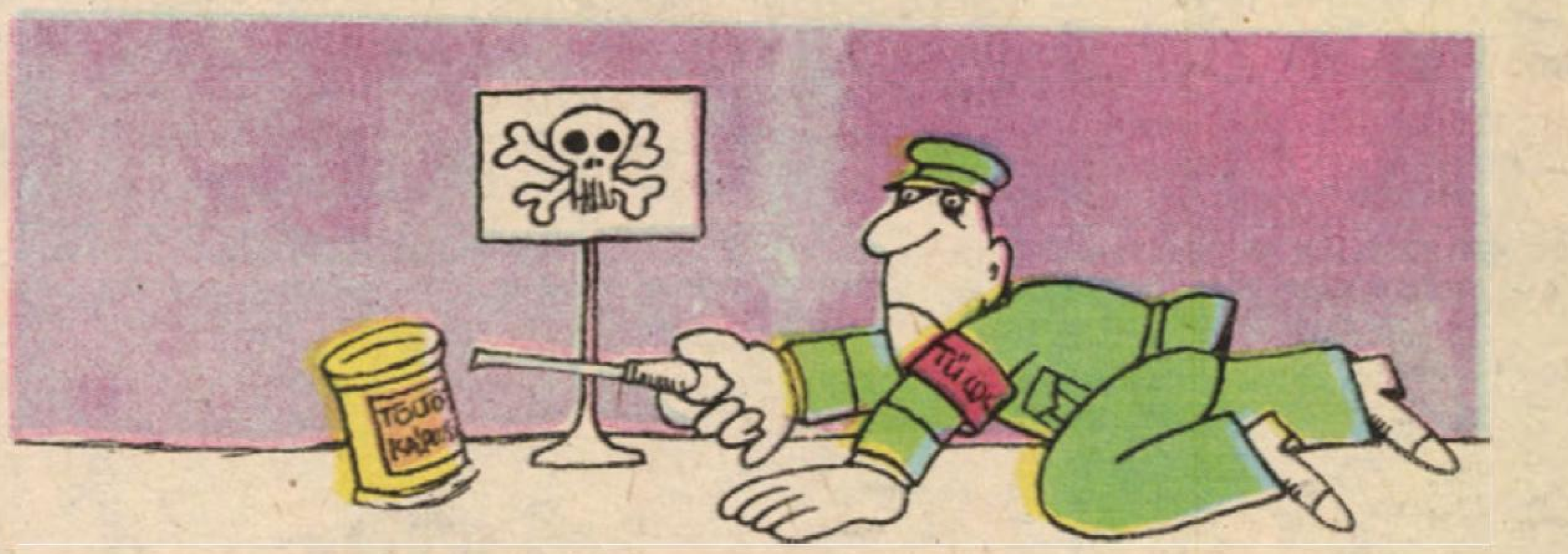
Robbanó töltöttkáposzta

Olvastam az újságban, hogy valahol felrobbant egy töltöttkáposzta-konzerv. (Valószínűleg régi volt.) A robbanás — szerencsére — emberéletben nem okozott kárt, de a konyhát újra kellett festetni.

A hír felizgatott. Nekem is van otthon töltöttkáposzta-konzervem. Lehet, hogy az is régi. Mitévő legyek?

Először arra gondoltam, hogy a föld alatti atomrobbantás mintájára be kellene vezetni a föld alatti töltöttkáposzta-evést, mert, ha ott robban — kevesebb a veszély. De a franciák és a kínaiak úgysem írnák alá a töltöttkáposzta-csend-egyezményt.

Aztán arra gondoltam — őszintén bevallom —, hogy elküldöm a konzervemet valamelyik kollégámnak, aki szereti a töltöttkáposztát. Végül is nem valósítottam meg a tervemet, mert hátha a kollégámnak gyermeke van. Nem venném a lelkemre, ha pont akkor robbanna, amikor a srác otthon van. Éppen ezért javaslom a konzerviparnak, hogy időzíthető töltöttkáposzta-konzerveket hozzanak forgalomba, ketyegő töltelékekkel. Így azonban teljes a bizonytalanság: sohasem lehet tudni, mikor robban, mikor van a bumm.

Vajon hogyan lehet hatástalanítani egy lejárt szavatosságú töltöttkáposzta-konzervet, ezt az új magyar csodafegyvert. Apropó, fegyver! Sokat olvastam arról, hogy odakinn a fegyverkereskedők milyen gazdagok, rendszerint milliomosok, mert ez a piszkos üzlet sok pénzt hoz a konyhára. Nekem is jól jönne egy kis pénz. Mi lenne, ha egy puccsra készülő dél-amerikai csoportnak felajánlanék egy nagyobb tétel romlott töltöttkáposzta-konzervet? Töltöttkáposzta-konzerv rövidítve TKK. Mi lenne, ha sikerülne rájuk sóznom két-háromszáz doboz TKK-t? Azzal már tudnának mit kezdeni...

Egyelőre azonban csak egy TKK-m van odahaza. Azt kell ártalmatlanná tennem.

Nem akarok dicsekedni, de amikor elhatároztam, hogy megszabadulok a TKK-tól, egy csöppet sem éreztem félelmet. Én már ilyen vagyok. Drótkötélből vannak az idegeim. Nem mondom, egy kis szorongást azért éreztem a szívem táján, de ez természetes. Minden hős fél egy kicsit, ha nem is vallja be.

Amikor nyolc lépésre megközelítettem a fegyverraktárt, illetve a spájzot, újra elmondtam magamnak, mit kell tennem. Az akciót, amely a töltöttkáposzta fedőnevet viselte, egy perc és ötven másodperc alatt kell végrehajtanom. Gyors, határozott mozdulatokkal. Körülbelül sejtettem, hogy hol van a szóban forgó konzerv. A cérnametélt és a morzsoltkukorica konzerv között. Ott, az éleskamrában, minden rossz lépés végzetes lehet. Ha véletlenül, idegességemben, a morzsolt kukoricát veszem le... Jobb nem gondolni rá...

A nyolc lépést egy perc alatt tettem meg. Rövidebb idő alatt is megtehettem volna, de a hetedik lépés után megálltam. Szeretteimre gondoltam és magamban elbúcsúztam tőlük. Aztán lassan kinyitottam az ajtót — sosem lehet tudni, hátha a konzerv úgy van beállítva, hogy ajtónyitásra robban — és a jobb kezemmel villámgyorsan felnyúltam a polcra. A cérnametélt és a morzsolt kukorica közé.

S akkor anyám hangját hallottam:

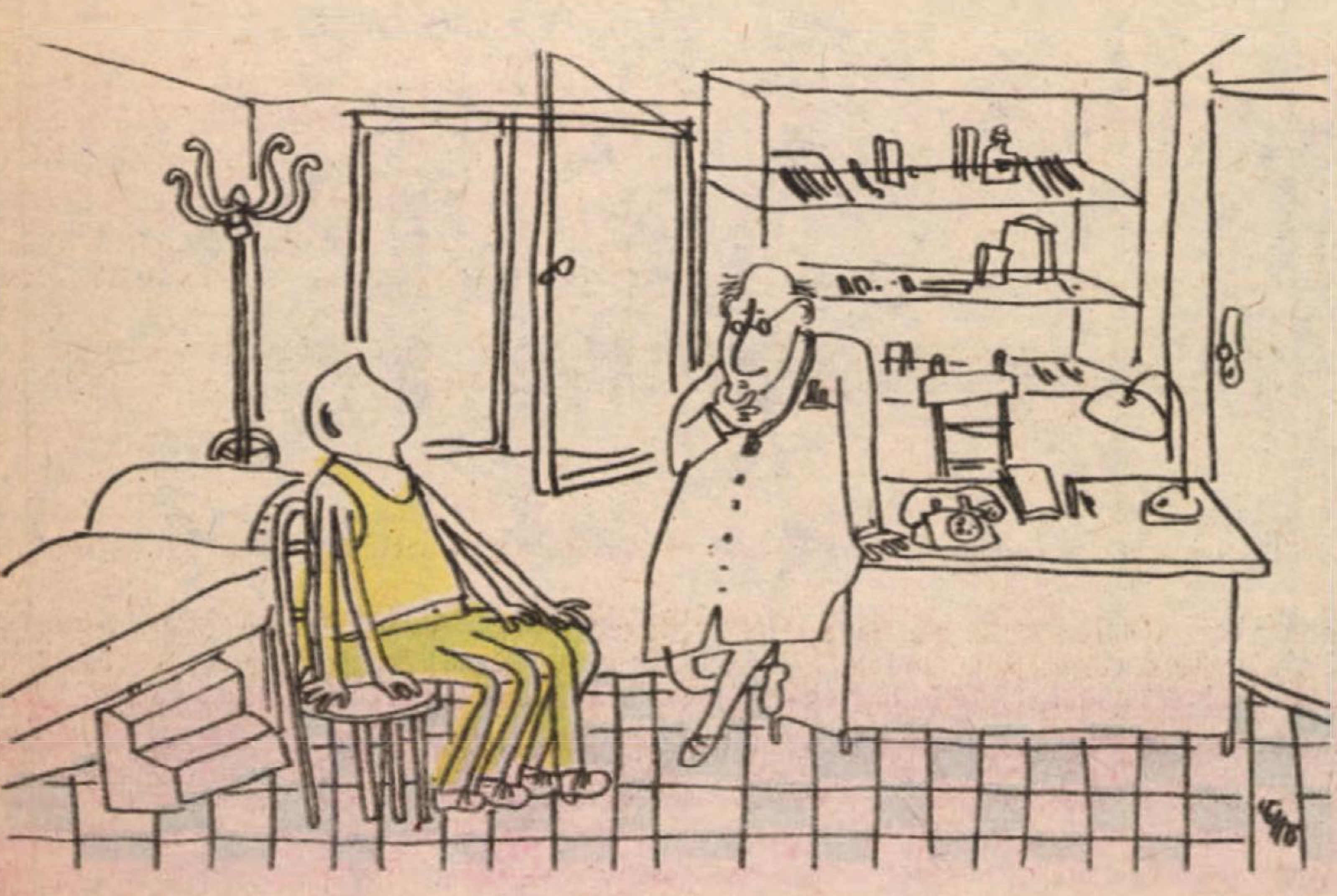
— Mit keresel a spájzban?

— A töltöttkáposzta-konzervet.

— Hiába keresed. Tegnap megettük.

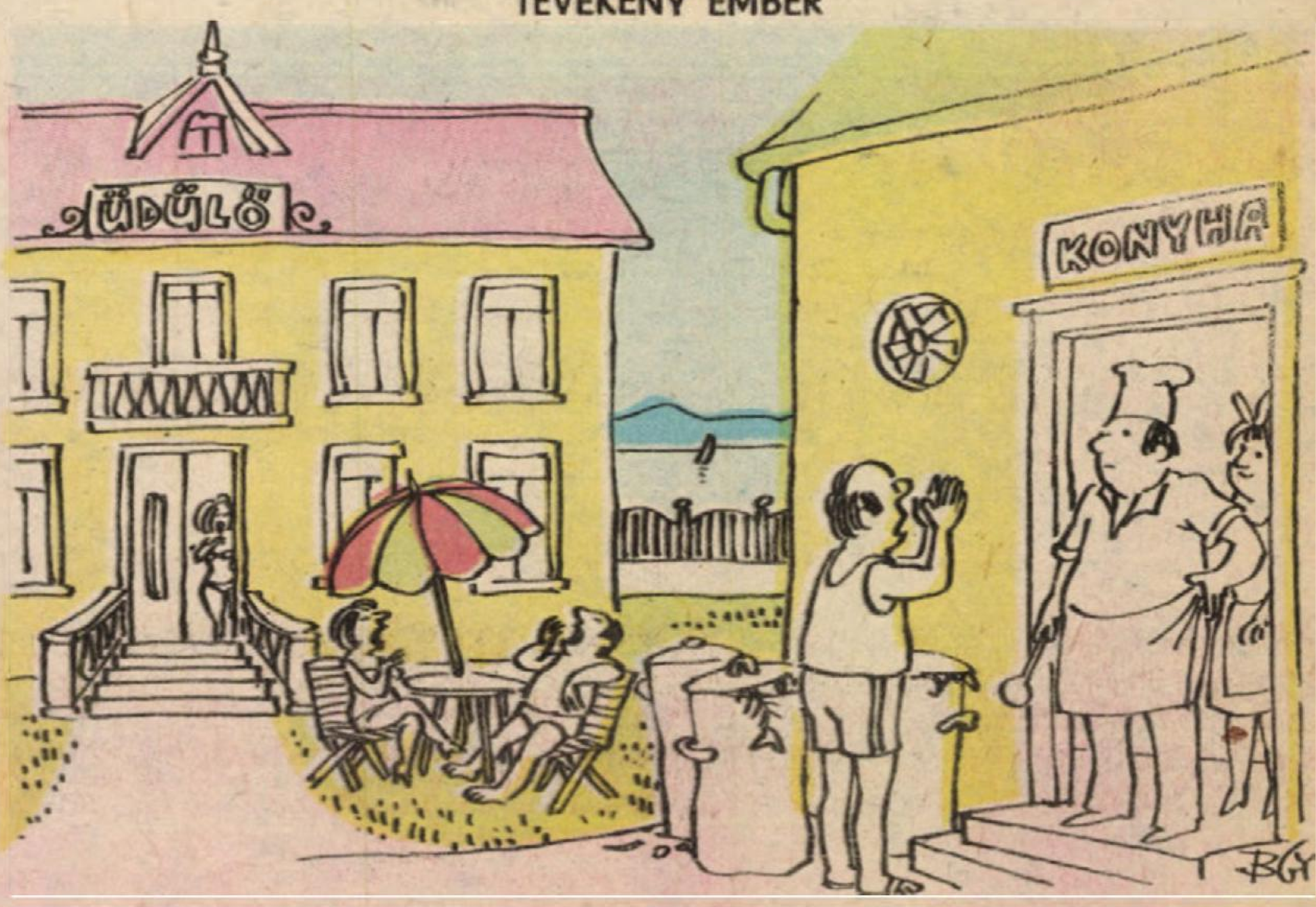
Megmenekültünk...

Mikes György

– Úgy látszik, ennek a gyógyszernek van némi mellékhatása...

TEVÉKENY EMBER

– Könyörgök, adjon nekem valami munkát!

MEGRÖGZÖTT SZOKÁSOK

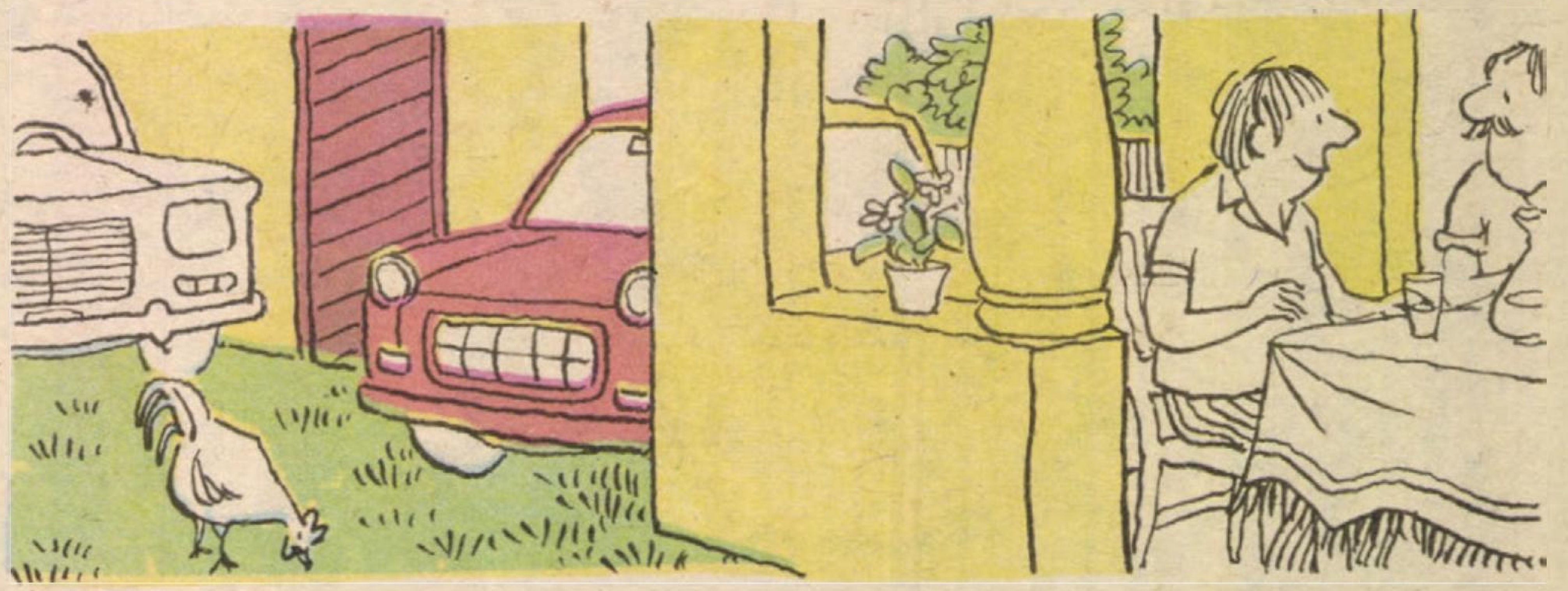
A minap Alsókunságban jártam, tizenöt kilométerre a keresztanyám sógorától, Kukorica Jánostól. János húsz éve hív erősen — valahányszor csak Pesten jár —, hogy látogassak el egyszer hozzájuk Nádasvityillóra, ahol szerény házukban nagy szeretettel lennék fogadva. Szóval tizenöt kilométerre voltam Nádasvityillótól, gondoltam egy nagyot: csinálok egy vargabetűt és belépek hozzájuk.

János öröme valóban őszinte volt és határtalan, összevissza szorongatott, azt se tudta, hová vezessen. Végül a tornácon telepedtünk le, pincehideg borral kínált, tyúkot akart vágni, ha hagyom.

— Szó sem lehet róla — mondtam könyörtelenül —, egy órám van mindössze és máris megyek tovább.

Egészen el volt keseredve:

— Legalább a szőlőbe kimehettünk volna — kesergett. — A család olyan szomorú lesz, hogy nem találkoztak veled. A fiúk elmentek pecázni, a feleségem átment Dánomba, ribizkemagért. Csak Terus

mama van itthon, a sógorom keresztanyja. Ő itt él velünk már öt éve, mióta eladták a tanyát. Hetvenéves már, de még ő tömi a libákat.

— Hozzád jöttem — mondtam Jánosnak, hogy elvágjam a kesergését —, iszunk egy pohár bort és megmutatod, hogyan éltek. Ez csak olyan előlátogatás — jelentettem ki viccesen —, megnézem, érdemes-e eljönni hozzátok...

— Szerényen élünk — mosolygott Kukorica —, ahogyan már így, vidéken él az ember. De megvan, ami kell...

Előre ment, hogy megmutassa a házat. Szép ház volt, jól felszerelve, hűtőszekrénnyel, hideg-meleg vízzel, televízióval. Kukorica körbevezetett, aztán benyitott egy koromsötét szobába, előrement, hogy felhúzza a redőnyöket. A szagáról megismertem a szobát:

— Ez a tisztaszoba ugye? — kérdeztem vidáman.

Megérezte hangomban az enyhe kis gúnyt, és szabadkozva mondta:

— Így is mondhatod. Ez már ilyen paraszti szokás. Terus mama el se tudna képzelni egy házat tisztaszoba nélkül. Ha eljössz hozzánk, itt ellakhatsz, ha megfelel.

— De mennyire! — biztosítottam Jánost. — Csak, ha itt lakom, már nem lesz olyan tiszta.

— Annyi baj legyen — mosolygott a házigazda. — Nézzed meg a fürdőszobát is.

Kékcsempés fürdőszobába léptünk, süllyesztett fürdőkáddal, kagylómosdóval. De a fürdőszobában nem volt sem szappan, sem törülköző. Gyanút fogtam:

— Ez meg a tiszta fürdőszoba?

— Az — bólintott János. — Mi hozzászoktunk, hogy a konyhában, meg az udvaron mosakszunk. Egészen a tied lesz, amíg nálunk leszel.

Kimentünk az udvarra. Az udvaron egy Trabant gépkocsi állt. János megjegyezte:

— Ezzel járok be a városba, ide-oda, a szőlőbe. Húztam egy garázst is a ház mellé, bádoglemezből.

A garázsban vadonatúj Zsiguli állt, letakargatva fóliával.

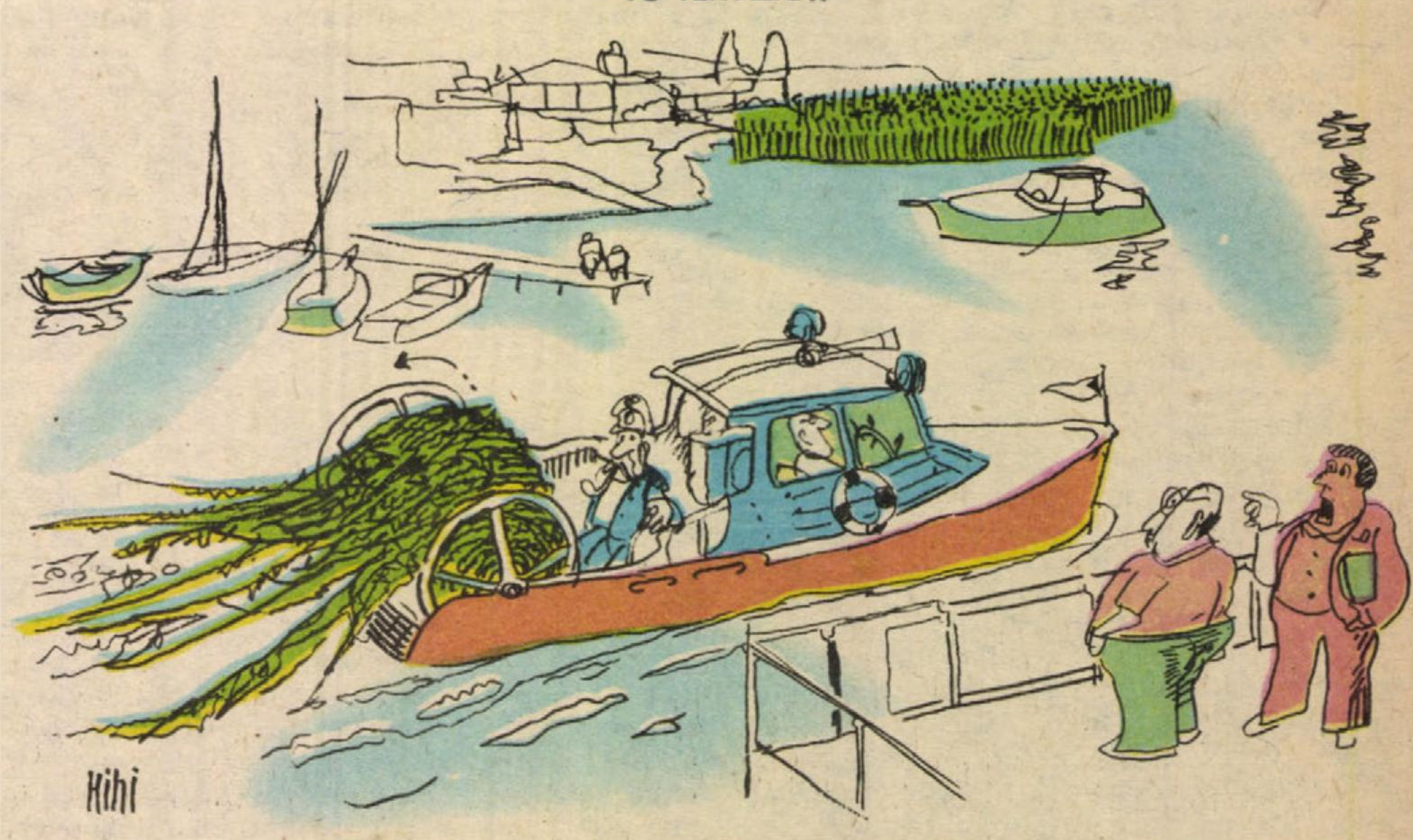
— Tiszta autó — világosított fel Kukorica János. — Terus néni rosszul lenne, ha egyszer is beleülnénk. Tudod, ez már ilyen megrögzött, paraszti szokás...

Somogyi Pál

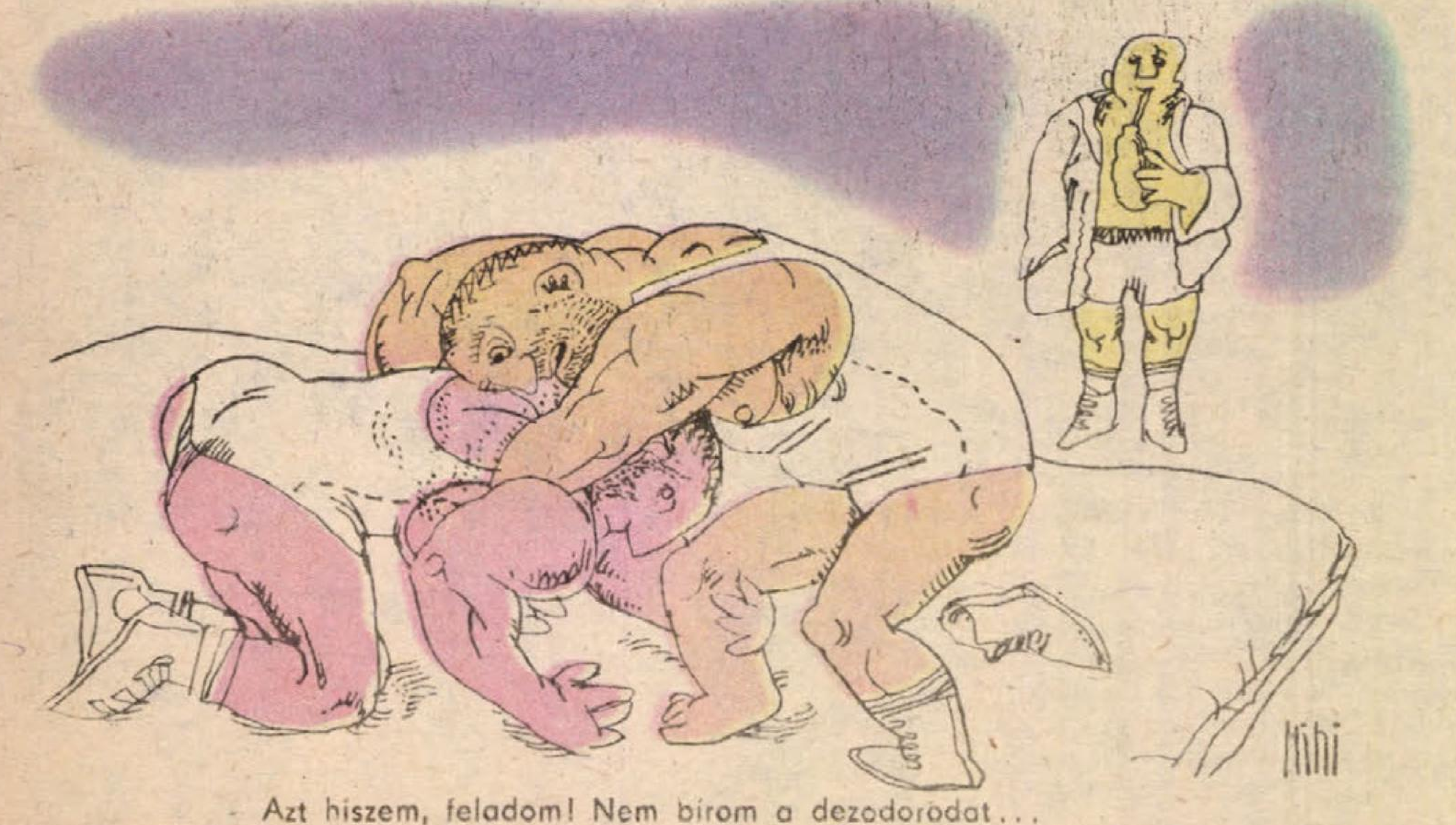
– Meséld el, hogy az ördögbe tudtad kihozni kétezer forintból a gyermekzsúrt?

TÓ-TERVEZŐK

– Semmit sem bízunk a véletlenre. Ez például a hínárosító gép...

KÜZDŐK

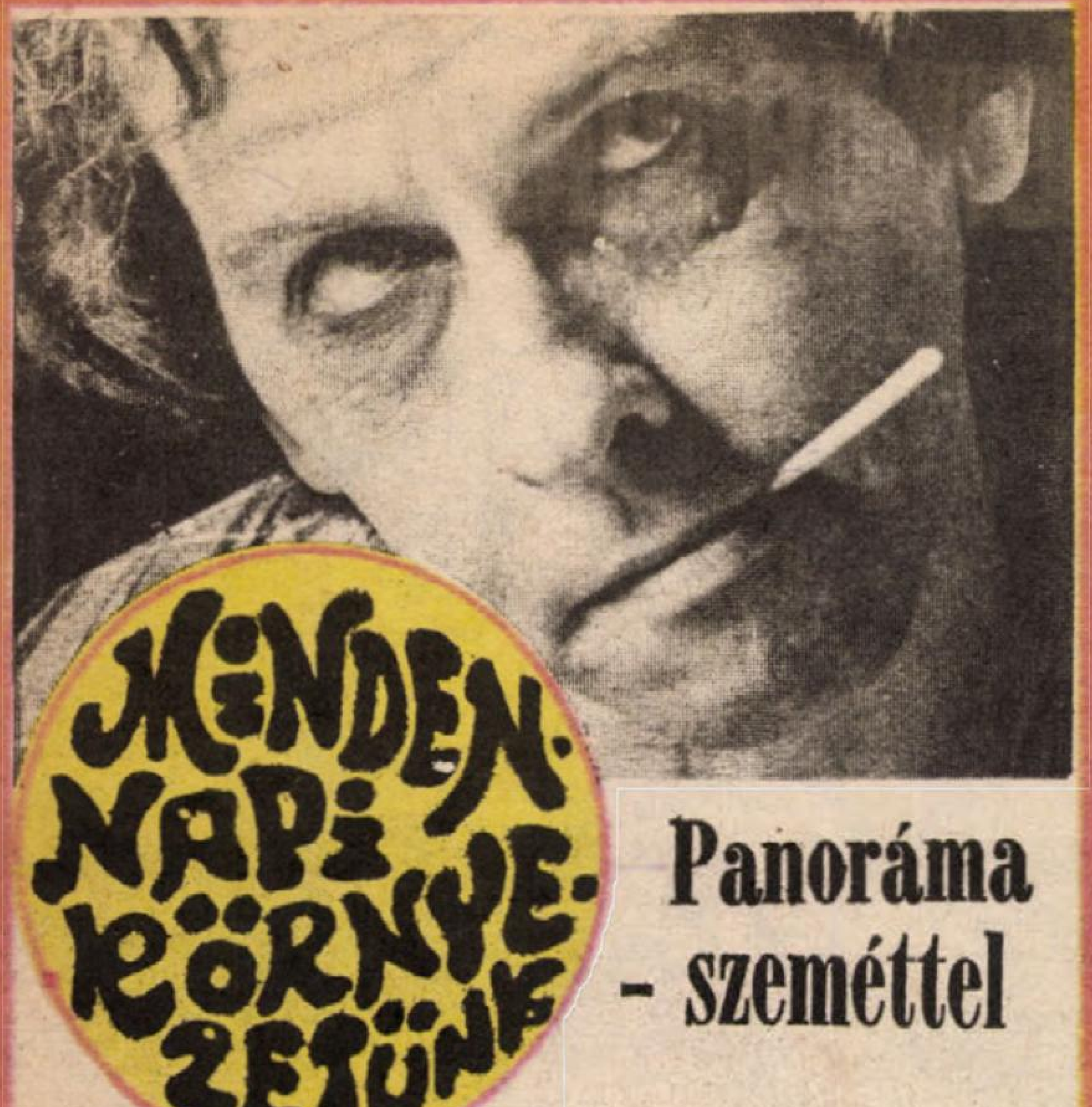

– Azt hiszem, feladom! Nem bírom a dezodorodat...

MI LESZ VELED, FÖLDECSKE?

– Hideg légtömegek áradnak az Atlanti-óceán felől...

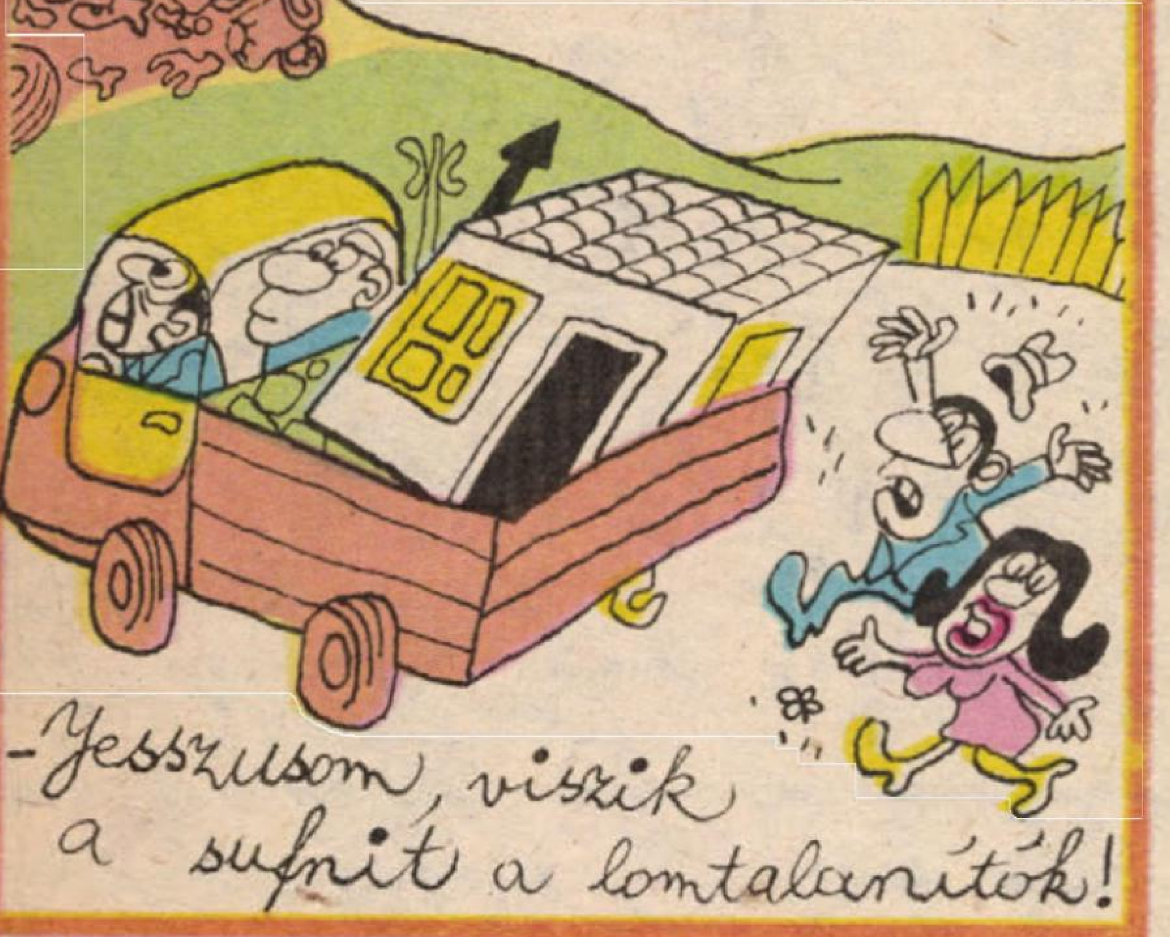
Panoráma - szeméttel

NAPIRENDEN: A KÖRNYEZET VÉDELME

Legyen tisztább, szebb Budapest

ÖSSZEHANGOLT TERVSZERŰ MUNKA

ÁKI MEGTANULJA GONDOZNI

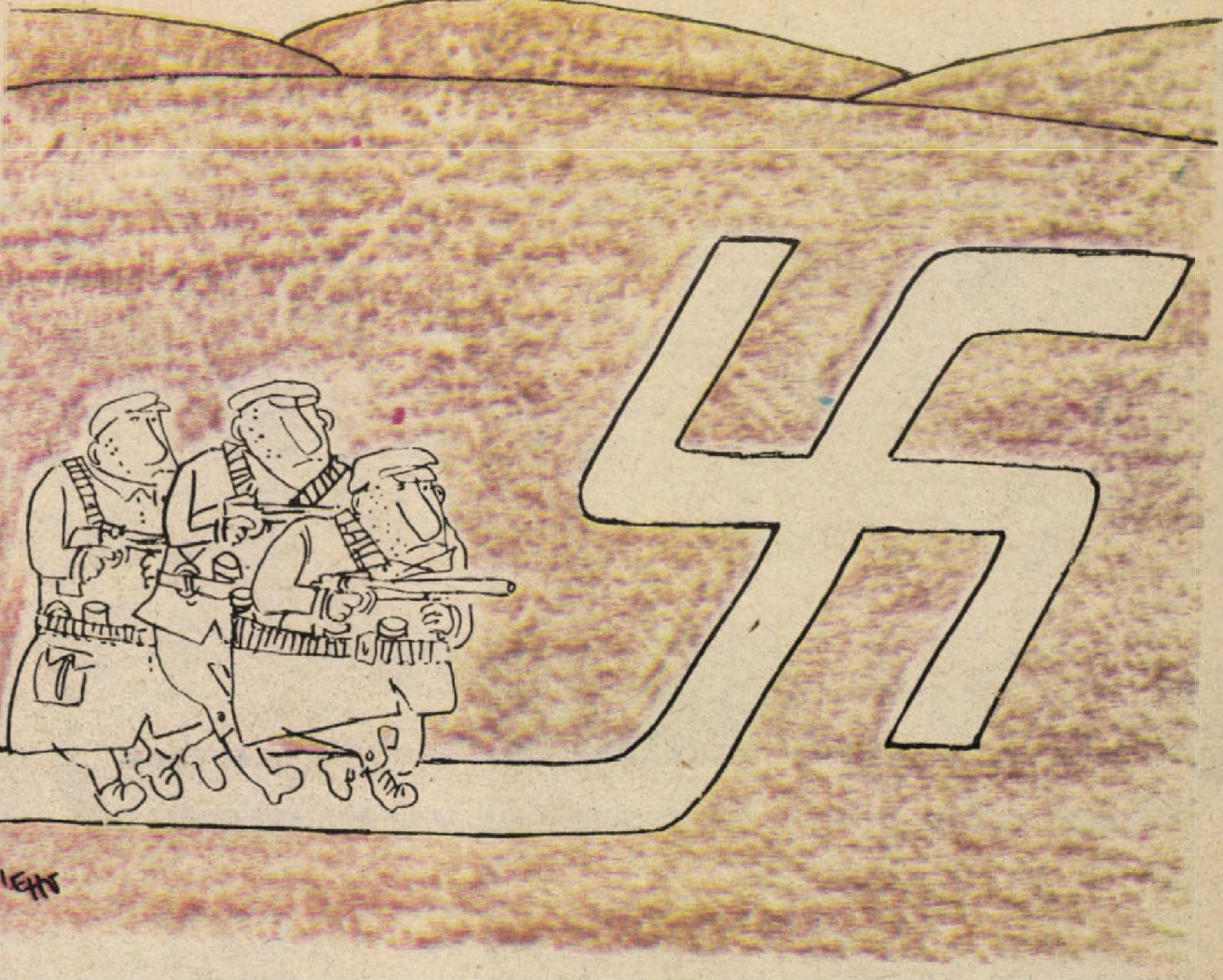
Kertet varázsolhat a városi otthonba

KAKTUSZ KIÁLLÍTÁS A KERTÉSZETI EGYETEMEN

TERRORISTÁK ZSÁKUTCÁJA

Lehoczki István rajza

FLANC

— Uram, lépést se tovább hányaveti módon. Ne szalassza el a szerencséjét. Flancbutikom reális igényt elégít ki és jelszavam: mindent a kuncsaftért.

— Mi az ördög az a...?

— Állj! Uram, ne folytassa, én még a gondolatát is kitalálom. Ön azt akarta kérdezni: mi az a Flanc-butik? Nos, van egy jó hírem az ön szamára. A kérdés jogos és mélyen elemző lélekre utal. Nos, nyakunkon az utazási szezon. Mindenki utazik, holott az emberek többsége nem is utazni szeret, hanem mesélni róla. Nos, önnek ki sem kell mozdulnia kényelmes otthonából, a Flanc-butik szerény térítés fejében mégis ellátja a legcsodálatosabb utazások kézzelfogható dokumentumaival, amelyek láttán az ön barátai heveny hepatitiszt kapnak az irigységtől.

— Ez egész jól hangzik.

— Tudtam, hogy tárt kapukat döngetek. Ha meg nem sértem, uraságod kifejezetten jobb embernek tűnik. Nos, nézzünk egy példát, természetesen vételkényszer nélkül. Itt van mindjárt egy csodálatos hajóút a Kalózfok körül. Szabadjon megjegyeznem, a Kalóz-fok ma a legmenőbb dolog, kapkodják, mint a meleg kiflit. Nos, itt van húsz eredeti képeslap. Az ég kékebb a kéknél, a víz kékebb az égnél. Ennyi kékség kérem nincs is a világon. Ennyi kékség már egy őrület, egy kultúrbotrány. Uraságod banális üdvözlő sorokat ír a lapokra es megcímezi húsz barátjának. A lapok a helyszínen felbélyegeztetnek és postára adatnak. Ön ki sem mozdul a Kammermayer Károly utcából és húsz legjobb barátja mégis szélütést kap ijedtében. És akkor a hiteles fotókról még nem is szóltam. Romantika, élmény, kaland. Uraságod, amint originál kalóznak álcázva álldogál a Vén Tengeri Medvéről elnevezett kéttonnás galeon parancsnoki hídján. Uraságod, amint a Mélyvíz-öböl habjai között késpárbajt vív Bumfordi Bélával, a fehér bálnával. Uraságod, amint éppen prézlivé pofozza a Netovább-ivó matrózvendégeit...

— Egy pillanatra. Ha ki sem mozdulok a Kammermayer Károly utcából, hogyan készülnek el rólam ezek a felvételek?

— Mindent a kuncsaftért. A fotótechnika lehetőségei korlátlanok. Semeddig sem tart a kérdéses felvételeket nyugati magazinokból kivágni s az ön fejét a megfelelő helyre retusálni. Örömmel közlöm, hogy erre a munkára sikerült leszerződtetnem Robinson Jenő professzort, a térség legnagyobb szakértőjét.

— Uramisten, hiszen Robinson Jenő az Oceanográfiai Intézet vezető professzora volt.

— Igen, de én kétszer annyit fizetek neki. Nem mondom, tavaly még egy fotószafári keretében a kafferbivaly nyakára retusálta a főosztályvezető fejét, de majd belejön. Fő, hogy senki sem vett észre semmit. Aztán természetesen film is készül. Uraságod, amint az aranysárga fövenyen hempereg, dús pálmák alatt, egy fahéj testű szépség karjaiban...

— Állj! Ezt hogyan képzeli?

— Semmiség. Bérelünk egy pálmát a Virágérttól, kivisszük Zebegénybe és majd úgy fotózzuk, hogy a cserép ne látszódjék.

— Jó, jó, de hát a fahéj testű szépség...

— Kérem, a feleségem megnyerő délszaki típus és amíg cipőpaszta van a világon, a fahéjtest sem képezhet akadályt.

— Úgy érti, hogy a karjaiban hempereghetek?

— Mondtam kérem: mindent a kuncsaftért.

— Még egy pillanat. Hány éves a kedves nagyságos asszony?

— Tizenkilenc.

— Kérem, egy szót se többet. Mibe kerül ez az egész izé?

— Csekélység. Szóra sem érdemes. Ötvenháromezer forint.

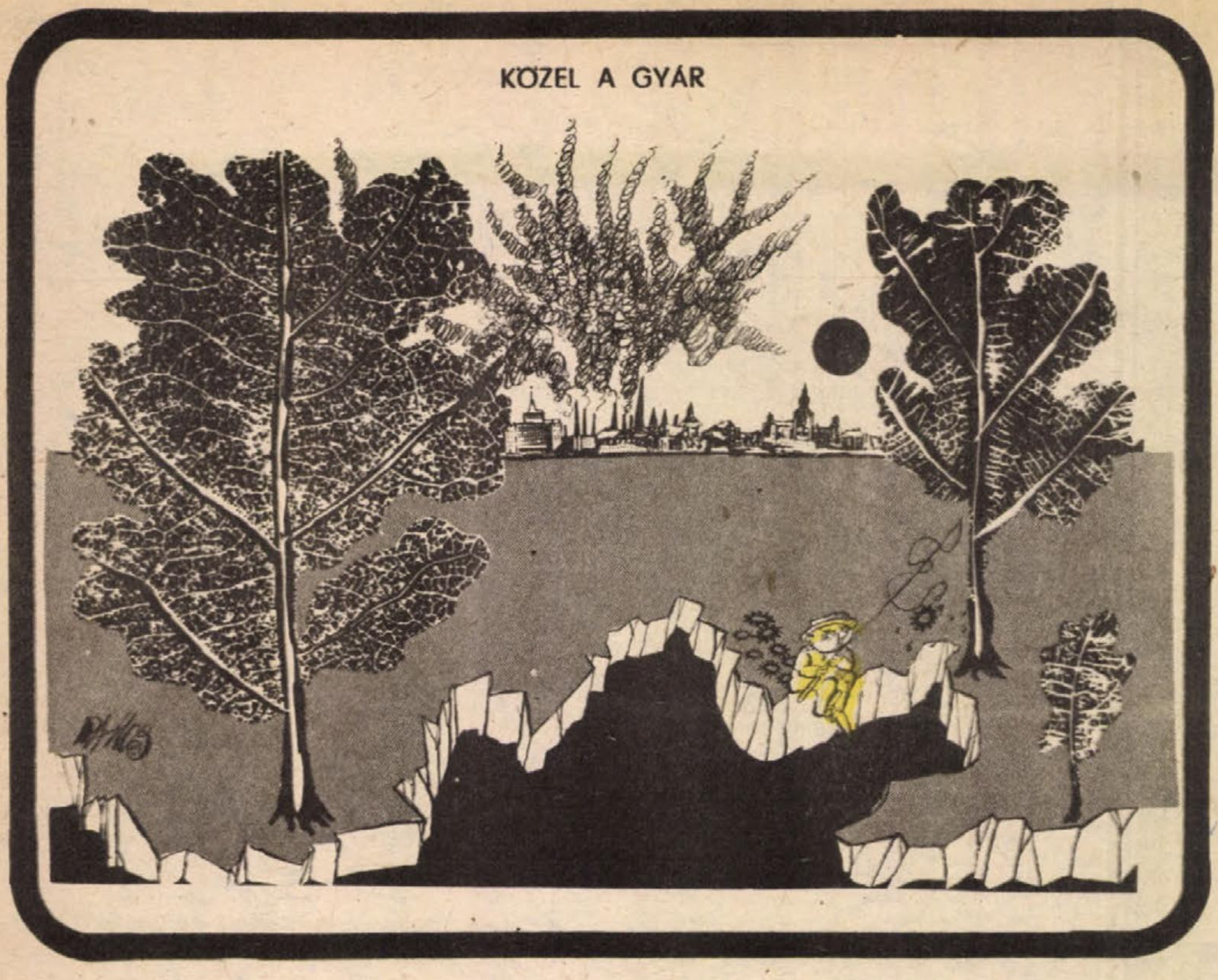
— Ön megőrült. Hiszen ötvenezerért igazából is elutazhatok a Kalóz fokra.

— Uraságod nem értett meg. Mondtam: önnek ki sem kell mozdulnia a Kammermayer Károly utcából. Nem kell útlevélért tülekednie, nem kell vízumért pofozkodnia. Nem kell szűretlen vizet innia, amelytől lila flekkek jönnek a hátán. Nem kell elviselnie a tropikus hülyelégy csípéseit, amelytől megdagad a feje. És az ön barátai mégis bukfencet vetnek az irigységtől. Ha ez nem éri meg azt a háromezer forint differenciát...

— Erdekes. Még egy kérdésem volna. Azokat a levelezőlapokat ki dobja be a helyszínen?

— Uraságod nyugodtan rám bízhatja. Hiszen mondtam: mindent a kuncsaftért. Uraságodnak ki sem kell mozdulnia a Kammermayer Károly utcából. Majd én utazom el.

Peterdi Pál

– Kaphatnánk egy hamutartót? Nem akarunk a padlóra hamuzni...

– No nézd csak, amíg távol voltunk, megoldották ezt a problémát!

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban pályakezdőket mutatunk be, akik a Ludas Matyi hasábjain első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

KÖZMŰVELŐDÉSI TANFOLYAM

Egy kedves Bereckgye pusztai nézőnk levele bátorított fel arra, hogy kameránkkal felkeressük az ország első liftesképző tanfolyamát, a Hortobágy szívében. Az iskola délibáb felőli oldalán beszélgetünk a tanfolyam vezetőjével, Zlaganya Árpáddal, ki keskeny karimájú kalapot és széles szemöldököt visel. Bemutatom hát Önöknek a tanfolyam vezetőjét, akiről még azt is megtudtuk, hogy diákjai egyszerűen Árpi bácsinak szólítják. Mi adta az ötletet a szakkör megalakításához?

Zlaganya Árpád: Nagyon szeretem a gyerekeket, és feleségemmel, Zsókával, úgy éreztük, hogy most, mivel nyugdíjba vonultunk, nem tudunk véglegesen elszakadni a fiataloktól. Elsőnek túrázásra gondoltunk, de mivel nálunk a hegyek olyanok, hogy a kilátóhoz vezető út végig emelkedik, valami mást kellett kitalálnunk. Olyat, amire a gyerekeknek nagy szüksége lehet a NAGYBETŰS életben. És ahogy hányogattuk-vetegettük a dolgot, eszünkbe jutott a lift. Ekkor éreztük, nincs az a földi hatalom, mely el tudna minket tántorítani ettől az elhatározástól.

Riporter: Miért esett erre a Hortobágyon még nem éppen elterjedtnek mondható szakterületre a választás?

Zlaganya Árpád: Azzal támasztanám alá, hogy a mi gyerekeink javarésze még nem is hallott a liftről. A feleségem, Zsóka, és én, azt szeretnénk, hogy ezek a szegény gyerekek ne a saját bőrükön érezzék, tanulják meg, milyen az, amikor az ember felmegy Pestre, aztán a liftajtón belépve tapasztalnia kell, hogy az nem von fölfelé. Hogy a mi gyermekeinknek már ne kelljen végigjárniuk azt a hosszú utat, amíg megtalálják az indító gombot.

Riporter: Hány tagot számlál a csoport?

Zlaganya Árpád: Noha működésünket nemrég kezdtük meg, örömmel jelenthetem ki, hogy már csaknem öten vannak rendszeresen járók, míg az alkalmi látogatók száma időnként kettőre tehető.

Riporter: Milyen programot dolgoztak ki az elkövetkező évre, évekre?

Zlaganya Árpád: A tanfolyam hároméves. Első évben a felvonó külső jellegzetességeinek felismerésére fektetjük a hangsúlyt. A második évben az ötödik emeleti gomb kezeléséig jutnak el a gyerekek. A harmadikban pedig év végén van a vizsga.

Riporter: Miből áll a vizsga?

Zlaganya Árpád: A sógorom, aki Pesten él, küldött fényképeket, amelyek egyikén kis odafigyeléssel felismerhető a lift. A vizsgán 10 próbálkozásból kétszer kell helyesen felismerni a felvonót. Ez nem is olyan könnyű feladat, ha meggondoljuk, hogy a sógorom maga készítette a képeket.

Riporter: Mi az, ami nehezíti a felkészülést?

Zlaganya Árpád: Lényegében csak egy átmeneti nehézséggel kell megküzdenünk. Lift ez idő szerint ugyanis nem áll rendelkezésünkre, így gyakorlati foglalkozásokon a magunk barkácsolta gombot kell nyomogatnunk.

Riporter: Milyen lépéseket tettek a szakkör taglétszámának növelésére?

Zlaganya Árpád: Hogy a fiatalok mind szélesebb rétegei bekapcsolódjanak a mozgalomba, elsősorban fel kell keltenünk az érdeklődésüket. E célból falragaszokon tettük közhírré, hogy a présházban a vizsga befejeztével közös vacsora és táncmulatság kezdődik. Bízunk benne, hogy a jó példa láttán, az ország egyéb tájegységein alakulnak ilyen jelentőségű és fontosságú szakkörök. Azon leszünk, hogy mind többen tűzhessék hajtókájukra Mesetyáni Zéber jelvénytervező alkotását, a pöttömnyi felvonót megelevenítő jelvényt. Milyen távlatokkal kecsegtetjük a felzárkózni kívánókat? Eljön majd az idő, amikor legkiválóbbjaink, az egymástól földrajzilag távol eső vidékek szakkörei cserеüdültetéssel egybekötött vándortáborokba tömörülnek, egy közös céllal tarsolyukban: Fel is út, le is út!

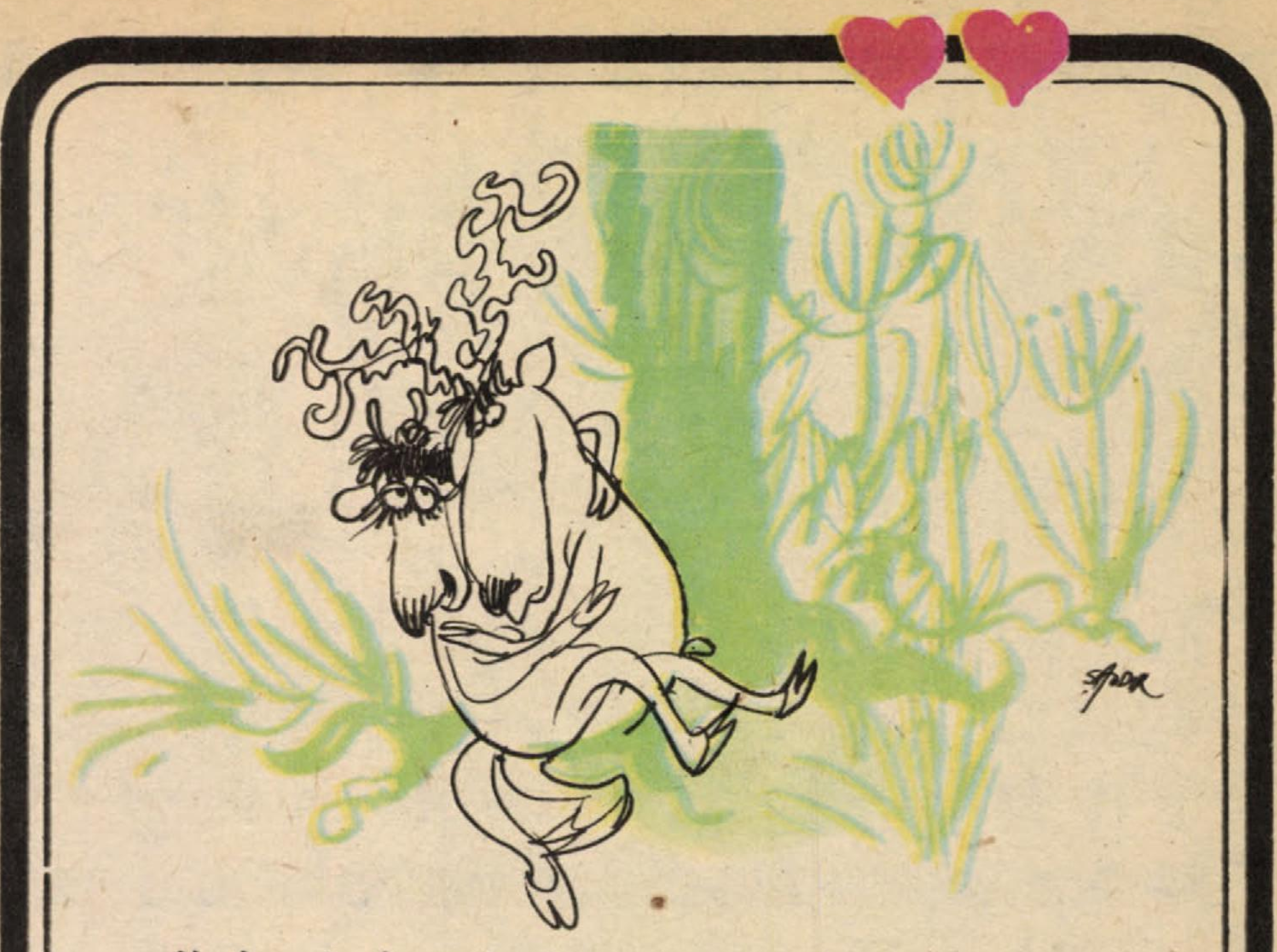
Riporter: Végül mi az, amiben mi, televíziósok, a segítségükre lehetünk? Lenne-e valami kívánsága?

Zlaganya Árpád: Igen. Szeretnénk mi is egy részletet látni a Csárdáskirálynőből.

Dunai Attila

– Kíváncsi vagyok, hogyan tudom manipulálni a szüleimet az érettségi bukásommal kapcsolatban?

– Ne duzzogj már annyira, hiszen szarvaid amúgy is nőttek volna...

Babrálják a légkört

— Szervusz!

— Szervusz!

— Érzed?!

— Mit??

— Hát ezt az egészet.

— Valamit érzek. Te mit hallottál?

— Hogy megint babrálják a légkört!

— Mi?

— Nem mi, hanem odaát. De lehet, hogy mi is, csak azt nem írják meg az újságok!

— Gondolod, hogy a magyarok is babrálják?!

— A fene tudja. Mindenesetre a zöldségesnél azt hallottam, hogy az idei paradicsom azért ilyen sápadt, mert megpiszkálták a légkört.

— Hiába, ezek a robbantások, ezek a kísérletek nem vezetnek jóra! Én azt olvastam, hogy ezek miatt hamarosan az Északi-sark és a Déli-sark is helyet cserél.

— Nekem a lépem cserél helyet a májammal. Lassan már azt se tudom, hogy mim hol van, mert

úgy meghülyíti az ember szervezetét ez az időjárás!

— Nekem pedig már dolgozni sincs kedvem.

— Lehet, hogy pont azért babrálják a légkört odakint, hogy elvegyék a te munkakedvedet idebent! Hallottam már ilyet.

— Csak nehogy addig babrálják, amíg elvándorol Közép-Európa a Baktérítőn túlra. A szubtrópusi monszun éghajlatot az én vegetatív idegrendszerem nem bírja.

Gondolod, hogy ezektől a birizgálásoktól lépett ki az én idegrendszerem is a medréből?

— Persze, hogy gondolom! Addig piszkálják a légkört, amíg a Föld kilép a Naprendszerből, akkor már jobb is, ha nincs idegrendszere az embernek.

— Így nem csoda, ha naponta összeveszek a családommal és a kollegáimmal!

— Nekem mondod? Én már egy taxiállomásban is összeverekedtem. és az alattunk lakó lakót is leköptem.

— Elhidegültem a barátaimtól!

— Két sárgáját találtam egy tojásban!

— A metrón felejtettem az esernyőmet!

— Öt kilót híztam, állandóan felmegy a vérnyomásom!

— Szédülök a kávétól!

— Köhögök a cigarettától!

— Fáj az epém a zöldpaprikától, mert már az se a régi!

— Nem tudok aludni!

— Nem tudok felébredni!

— Rossz a memóriám!

— Rossz a közérzetem!

— Nem lehet kapni jázminteát!

— Nem lehet kapni camembert-sajtot!

— Ez azért van, mert babrálják a légkört!

— S mi lesz ennek a vége?

— A légkör fog kibabrálni velünk...

Tormai László

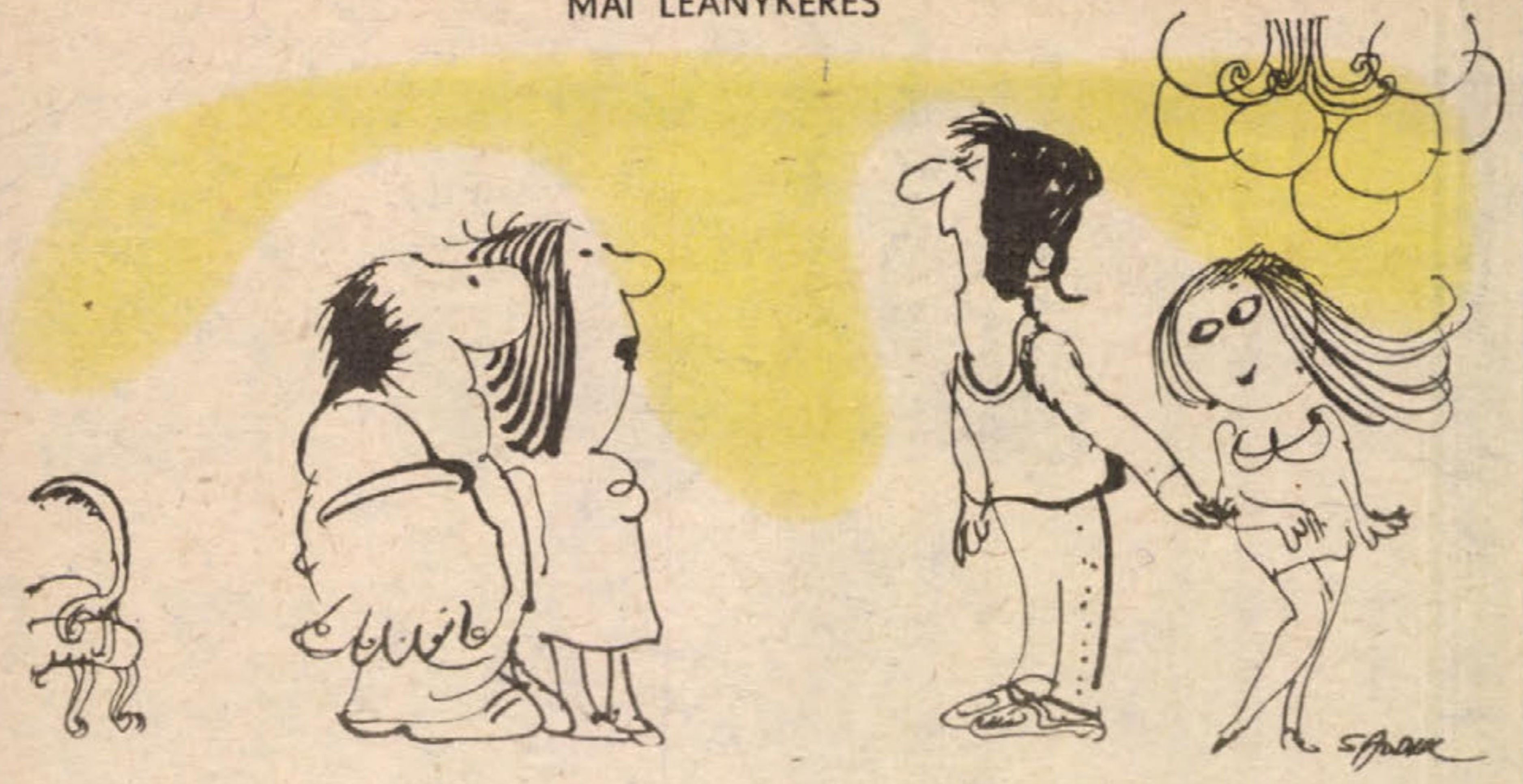

– Nézzed meg már, apjuk, egerek zörögnek a padláson, vagy falukutatók?...

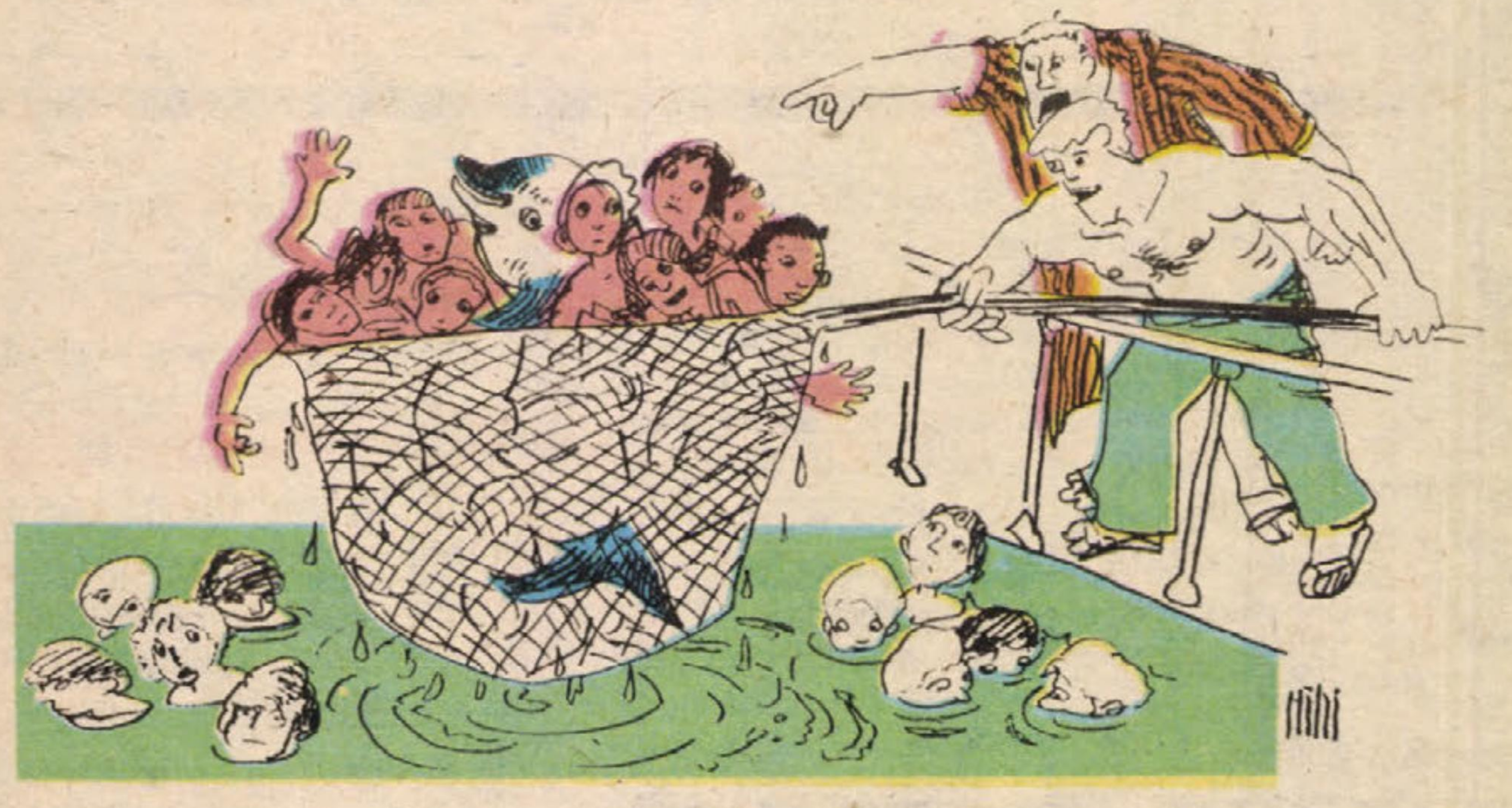
– Kedves közönség, Abszurdy Kis Elöd, a kiváló költő, szabadtéri verseit fogja felolvasni!

MAI LEÁNYKÉRÉS

– Kedves szülők, engedjék meg, hogy a lányukkal vállaljunk az OTP-nél két gyereket...

TEHETSÉGKUTATÁS

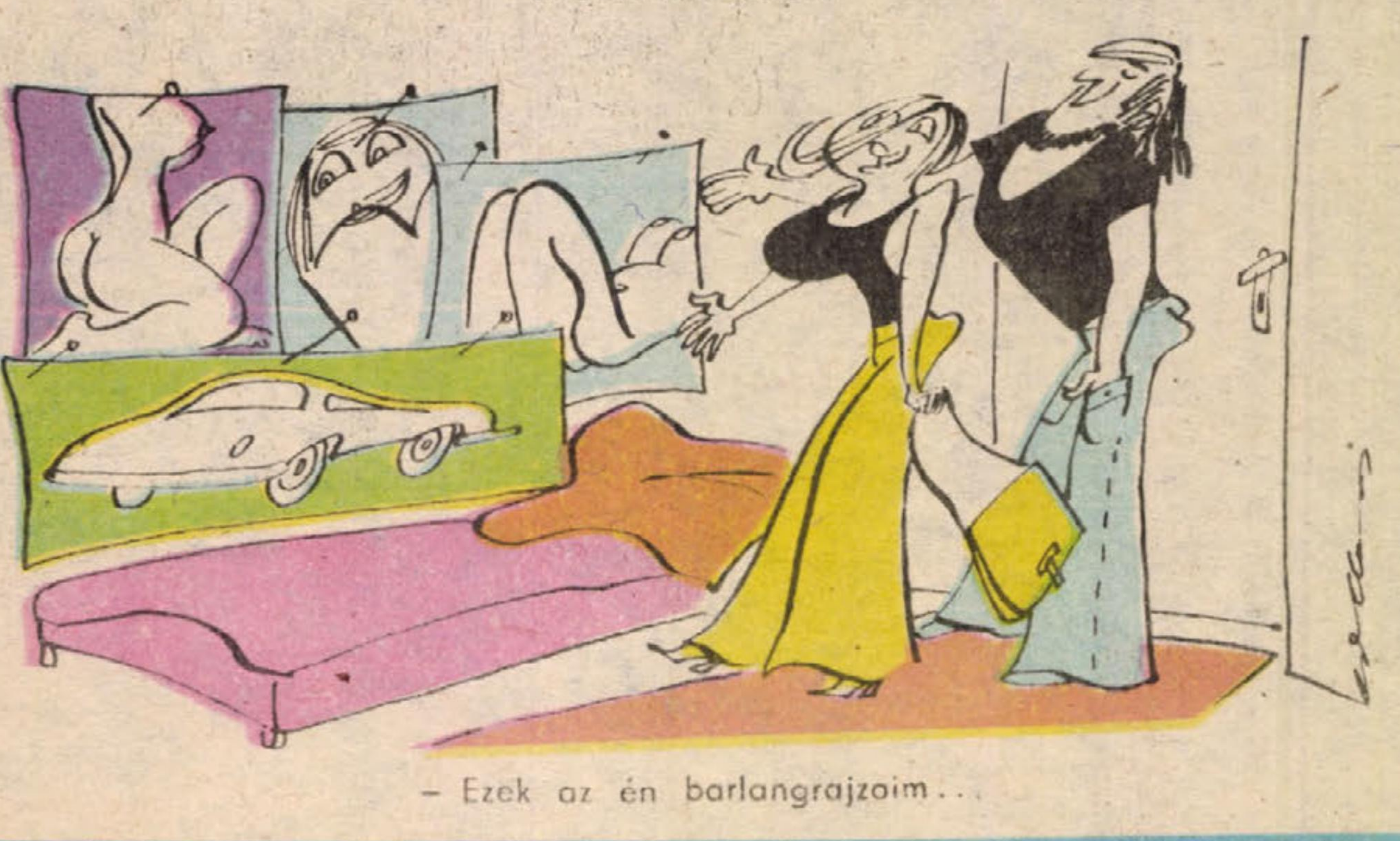

– Az a delfin jöhet!

VIHAROS SZÉL

LEGÉNYLAKÁSON

– Ezek az én barlangrajzaim...

VALÓDI ÁLHÍREK

A föld egyes számú fegyvermentes övezetévé nyilvánították egy százezer négyzetkilométernyi lakatlan területet a Szahara közepén. Megfigyelők szerint a határozat végrehajtása több nehézségbe ütközik, mert a szóban forgó terület bejelentette elszakadási szándékát a földtől.

Nem kapcsolta be a biztonsági övet a hazánkban vendégeskedő dél-kareli miniszterelnök, amikor végighajtott az őt üdvözlő tömeg előtt. A súlyos szabálysértés miatt forgalmi rendőreink először meg akarták büntetni, de a körülményekre való tekintettel most még megúszta egy figyelmeztetéssel.

Egy névtelen bejelentésből derült ki, hogy a kunszalkai kulturális napok másfél éve megszakítás nélkül tartanak. A vizsgálat megállapította, hogy a szokásos felelősség áthárításról van szó, mert senki sem akadt a községben, aki a rendezvénysorozatot befejezettnek merte volna nyilvánítani.

Kispesti szeparatisták tömeggyűlésen követelték Nagy-Budapesttől való elszakításukat. Erre azután került sor, hogy lelkesedésüket a fővárosért a vasutak, autók és gyárkémények füstbombái brutálisan szétoszlatták.

Pénzbírsággal sújtották dr. M. Z. ügyvédet, mert egy tárgyaláson sértegette a hazai adózási irányelveket. Dr. M. Z. például kijelentette, hogy örökösödési jogunk olyan, mint amikor apja halálakor a templom egerének adóznia kell a templom után.

Államosítják a jegyüzéreket, a Közművelődési Főtanács és a mozivállalatok együttes határozata alapján. Értesüléseink szerint az üzérek meghatottan vették tudomásul, hogy ezentúl kultúrpolitikailag kiemelt filmekre is árulhatják jegyeiket.

Ez évben először sikerült demokratikusan szétosztani a nyári beutalókat a HIREX Rézipari Vállalatnál. Az örvendetes esemény miatt kis háziünnepségen adták át a tengerparti beutalókat a vállalat főmérnökének, főkönyvelőjének és az igazgató elvtársnak.

Veszedelmes kábítószercsempészt lepleztek le a magyar határon. Ötven doboz tubusos ragasztót találtak az egyik utas bőröndjében, aki vallomásában elmondotta, hogy eleinte heroinnal foglalkozott, de amióta átnyergelt a tubusokra, valósággal ragad hozzá a pénz.

Selmeczi Tibor

FÉLFOGADÁSI NAP

– Aztán nehogy zavarba jöjj az ügyfelektől, tekintsd őket káposztafejeknek!

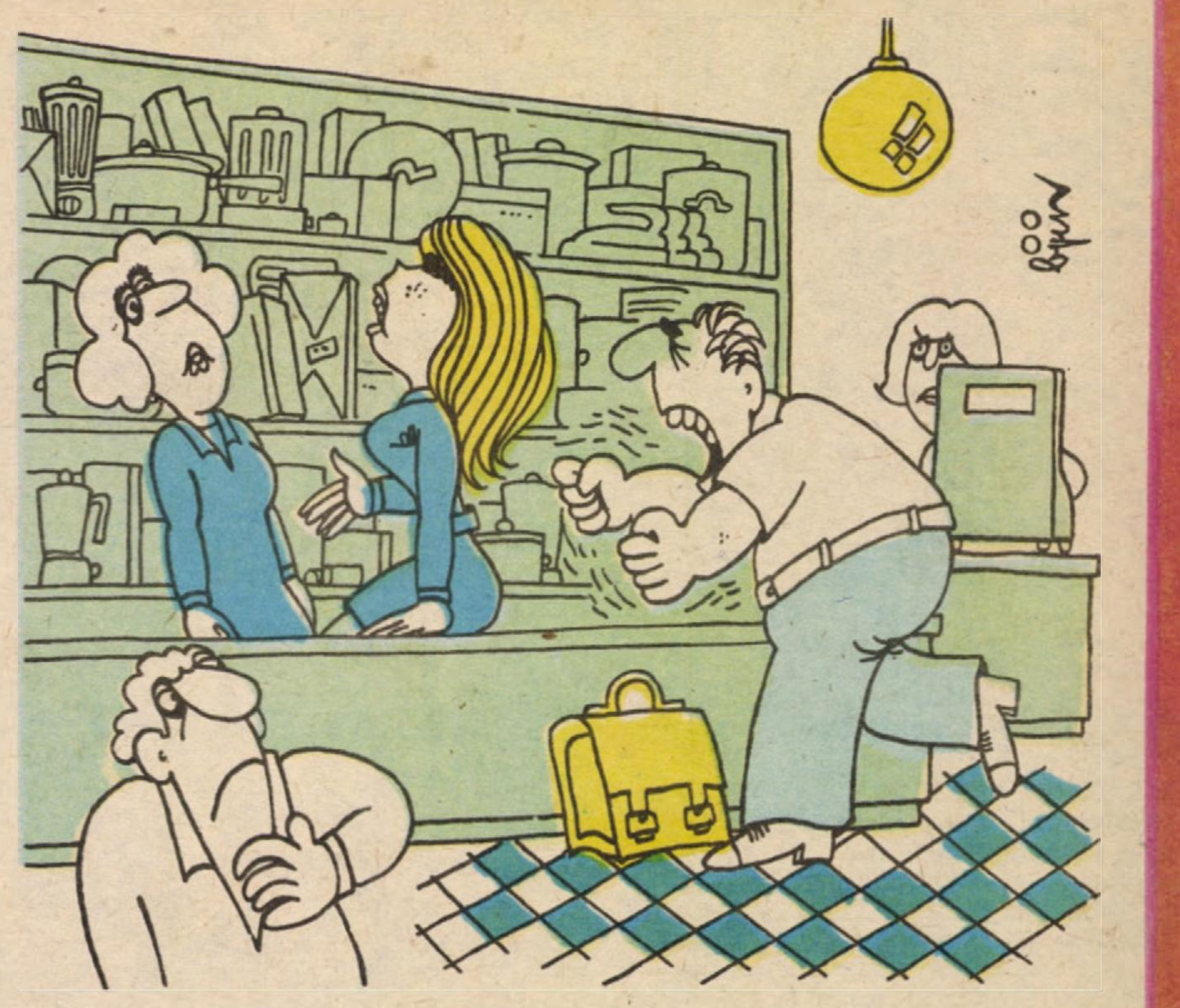
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Bíró: Tegyük fel, hogy a vádlott hirtelen felindultságában valóban skorpiónak nevezte önt...
Felperes: Nem, nem! Előtte hosszan és elgondolkodva nézett rám.

A BALATONNÁL

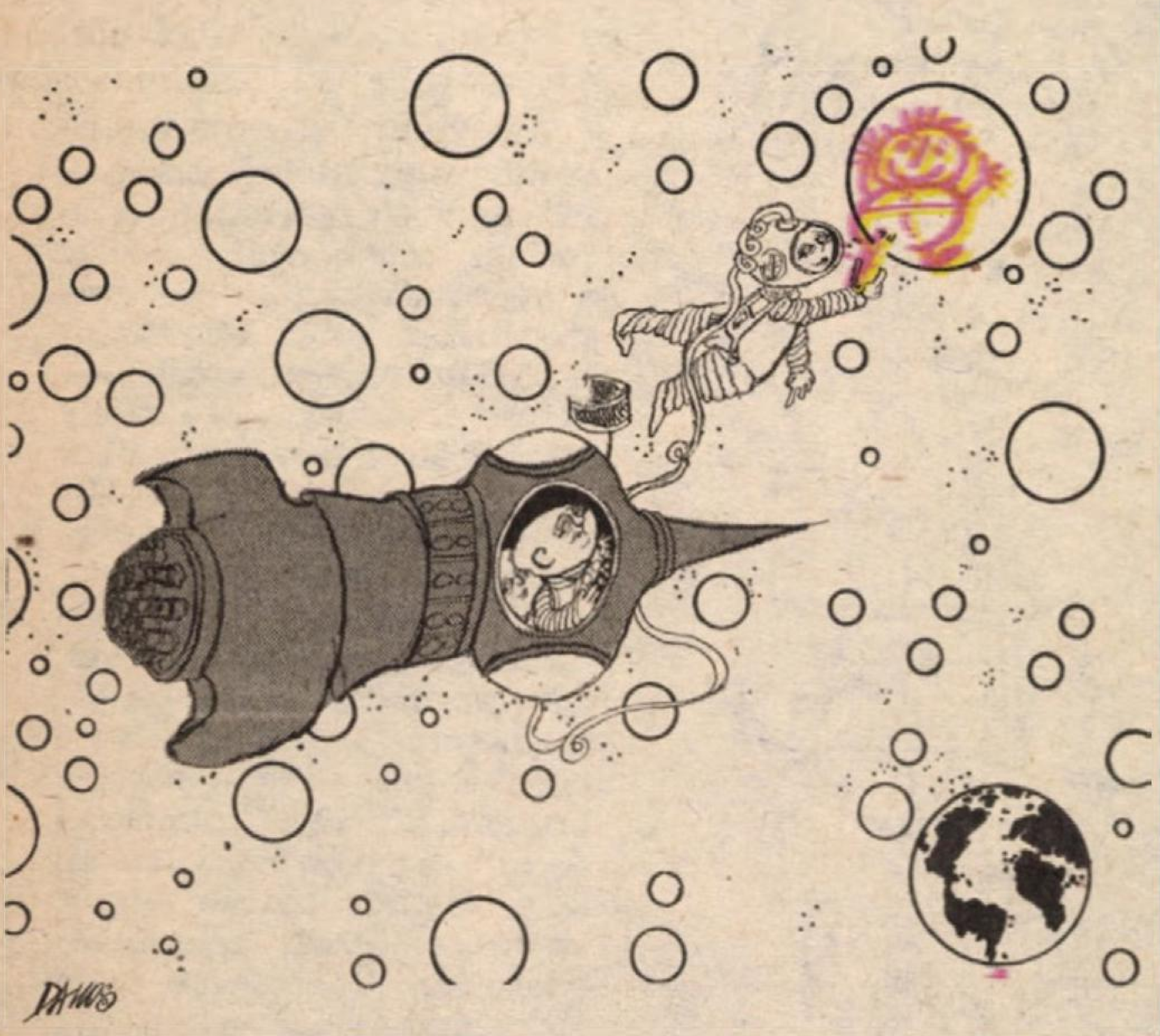

– Sehol egy külföldi, csupa SZOT-beutalt...

– Hiába szívóskodik az ürge, nekem nem zsánerem a kopaszodó, pocakos vevő!...

JÁTÉKOS ŰRHAJÓS

Szöszöcskék

Negyvenes éveik végét taposó jóbarátok gyűlnek össze (e sorok írójával súlyosbítva). Vége-hossza nincs az egészségügyi tapasztalatcserének. „A meszesedésem", „a gyomrom", „lépcsőn fulladok" — részletezzem? Húsz év előtti dévaj témáinknak immár se híre, se hamva.

Egy idő múltán nem állom meg, odavetem:

— Látszik, hogy magyarok vagyunk. Nem bírják a fiúk a második félidőt...

*

Ha már focinál tartunk: nagyon helyes, hogy világszerte szigorúan veszik a játékosok dopping-ellenőrzését.

Csak azt nem tudom, nem kellene-e a játékosok hozzátartozóinak lopping-próbáját is szigorúbban venni.

*

Egyébként szerintem a magyar labdarúgó-válogatott játssza az egész világon a leggazdaságosabb futballt. Mindig éppen csak annyit ad ki magából, amennyi a vereséghez elkerülhetetlenül szükséges.

*

Tévé-vita az ifjúsági törvényről. Többször is ezt hallom: „Egyetértési jog."

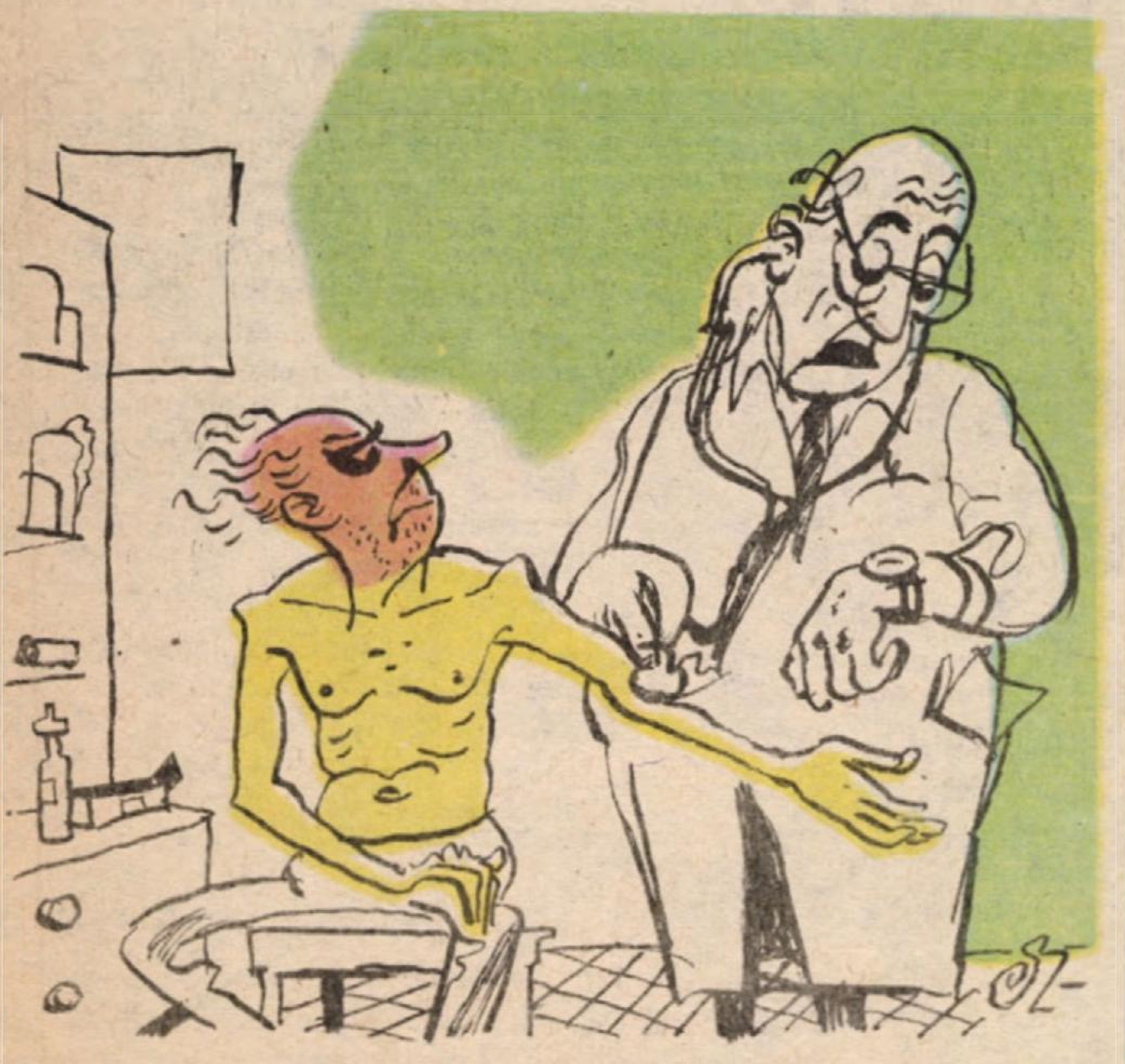
Sajnos, egyre kevésbé érintenek személyesen az ifjúság problémái (lásd föntebb), de van egy olyan homályos érzésem, hogy ilyesfajta jog még az ötvenes évek sokat emlegetett első felében, sőt még a háború előtti ántivilágban is volt.

Mostanában arra volnék kíváncsi: hogyan is állunk az ellentmondási joggal?

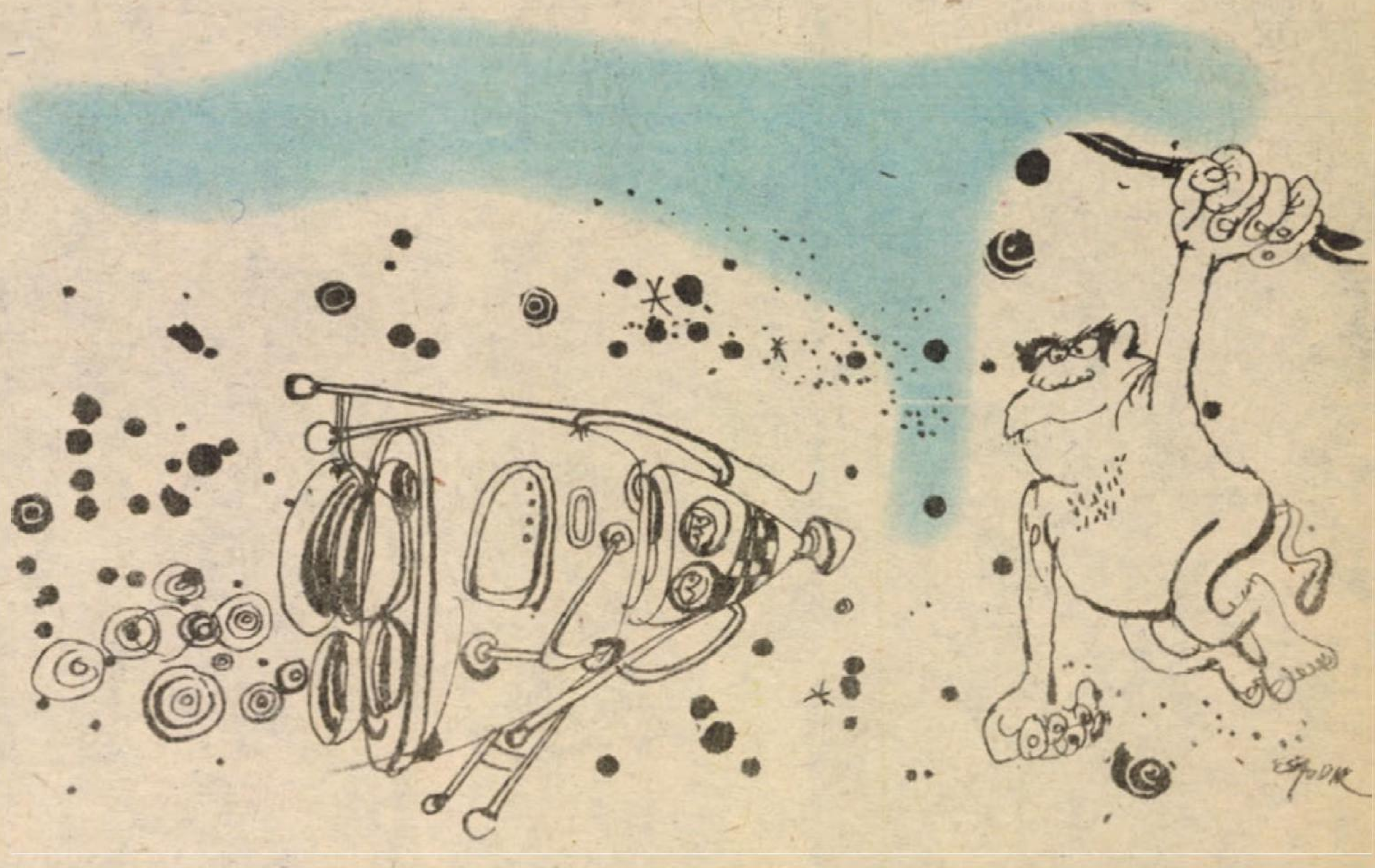
*

— A Manci hol van?
— Anyai örömök elé néz.
Fél év múlva.
— A Manci hol van?
— Apa után néz.

Timár György

– Legfeljebb félévenként bírálhat!

– Mit izgatod magad? Majd valamelyik tudós vagy az egyház megmagyarázza.

5 PERC

ZOLTÁN IMRE PROFESSZORRAL

A 2. számú Nőgyógyászati Klinika igazgatójának nemrég jelent meg „Szülészet" című új műve.

— Hallottuk, hogy rengetegen keresik a könyvesboltokban.

— Ha ez valóban így van, akkor vagy kevés példányban adták ki vagy pedig sok az orvostanhallgató — mosolyog Zoltán Imre.

— Nemrégiben — meséli a professzor — egy páciensünk, közvetlenül a szülés előtt, arra kért minket, hogy adjunk gyorsan egy telefonkönyvet. Mondtuk, hogy most már ne telefonáljon, ha üzenni akar valakinek, szívesen átadjuk az üzenetet. Nem akarok én telefonálni, mondta a paciens, egy szép fiúnevet akarok kiválasztani a fiamnak, mert nagyon szeretném, ha fiam lenne. Fia lett. Fél nappal később izgatottan böngészte a telefonkönyvet. Végre megtalálta a nevet, amit keresett.

— Mi volt ez a név? Zuárd, Eörs, Manfréd?

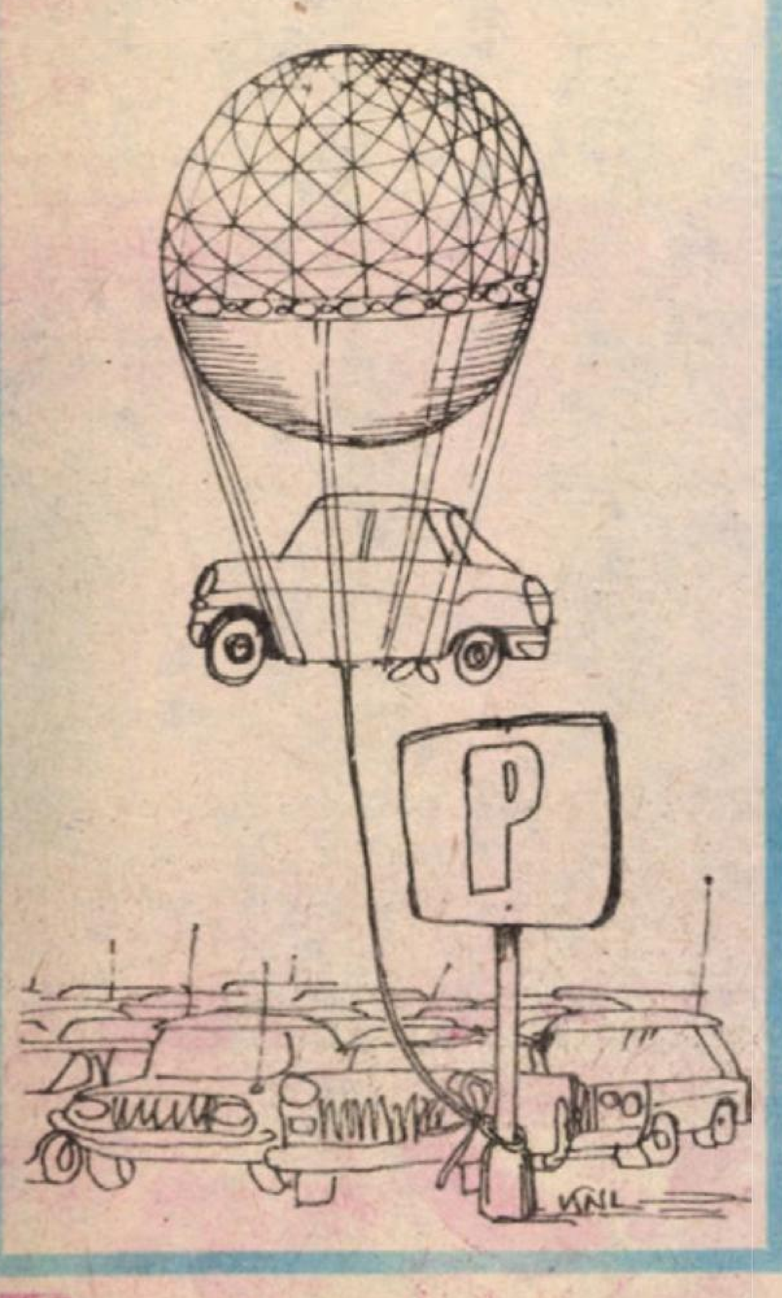
— Nem. László... Egy alkalommal, amikor császármetszéses szülés után hazaengedtük a mamát, szép gyermekével, figyelmeztettük, hogy sokat kell pihennie otthon. A kismama nagy sóhajjal mondta: otthon nem nagyon tud pihenni, mert a férje egész éjszaka beszél álmában. Egy kedélyes, kitűnő nővérünk azt tanácsolta neki: „Hagyja a férjét nappal is szóhoz jutni."

— Kérünk még egy derűs sztorit...

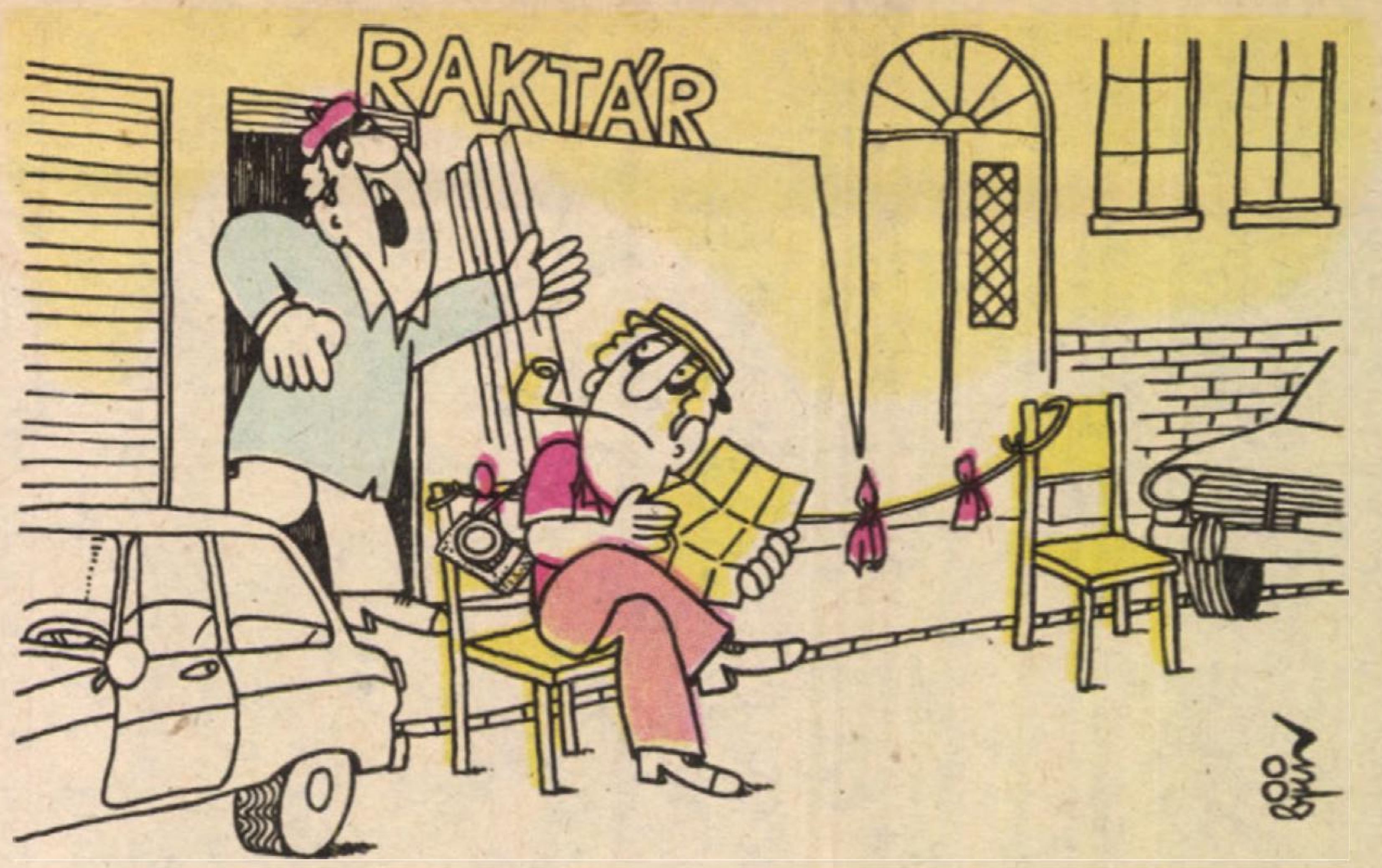
— Mint minden gyógyintézetben, nálunk is pontos adatokat kérnek az új betegektől. Egy nagyon csinos fiatal nőtől megkérdeztük: férjezett? Lesütötte a szemét és félénken azt válaszolta: férjeztem.

Palásti László

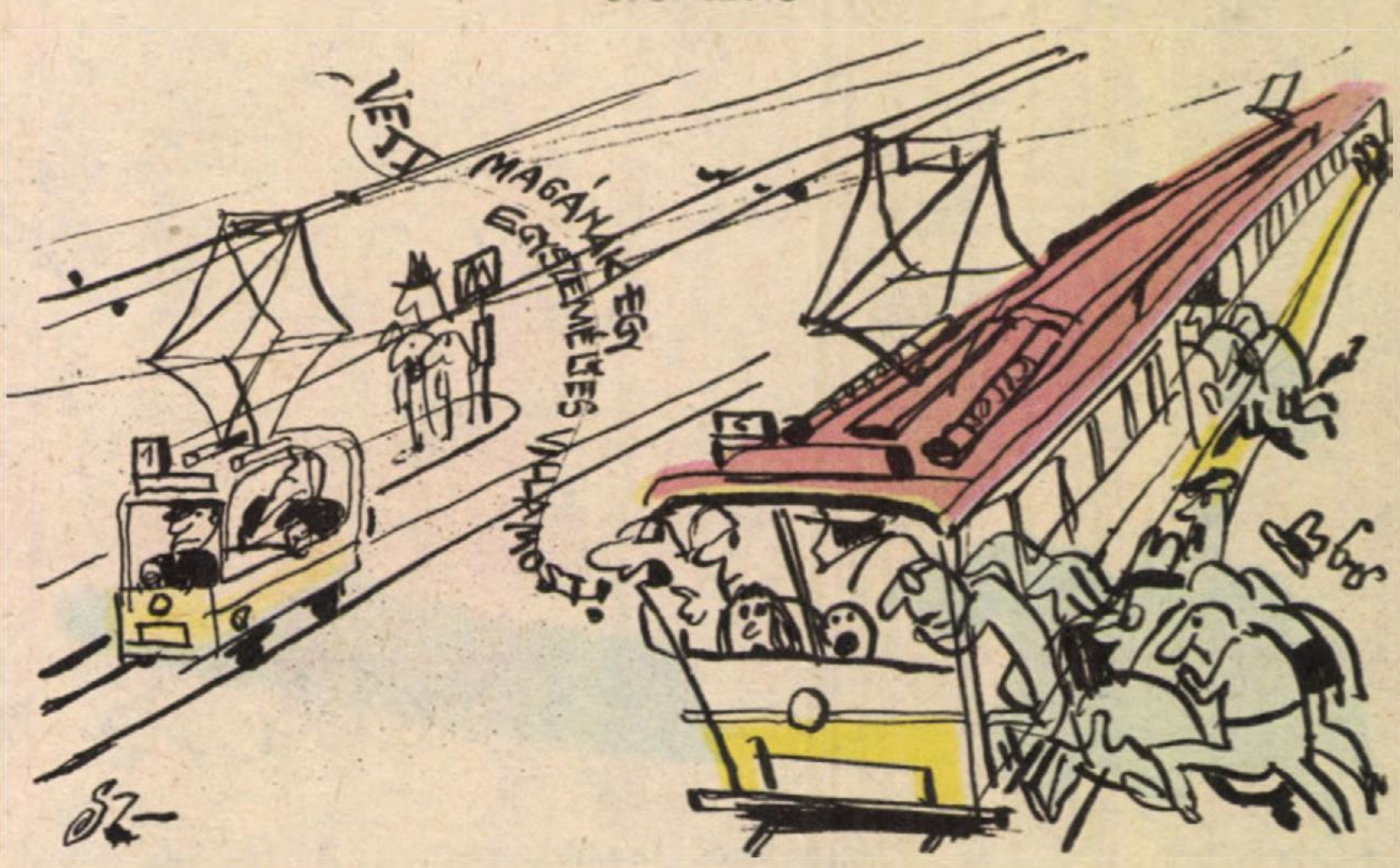
PARKOLÁSI GONDOK

TÁJÉKOZATLAN TURISTA

ÚJGAZDAG

ÚJÍTÁSI BIZOTTSÁG

TÖRZSVENDÉGEK

TRIBÜN

A brit sportújságírók szervezete figyelembe vette az Argentínában uralkodó viszonyokat, amikor hasznos spanyol mondatok kis gyűjteményét nyomta a VB-re utazó tagjai kezébe. A füzetben ilyen mondatok találhatók:

„Dejen de torturarme, por favor" — „Kérem, hogy szíveskedjék abbahagyni a kínzásomat".

„Mi periodicó les pagará bien si me dejen ir" — „A lapom hajlandó tekintélyes váltságdíjat fizetni értem".

És, ha még ez sem használ:

„Por favor entregen mi cuerpo a mi familia" — „Kérem, szíveskedjék a holttestemet a családomnak kiszolgáltatni".

* * *

Claudell Washingtont, a Texas Rangers játékosát eladták Chicagóba, de csak két hét késéssel jelentkezett az új helyén. Amikor megkérdezték, miért nem érkezett időben, a játékos szemrebbenés nélkül így szólt:

— Elaludtam.

* * *

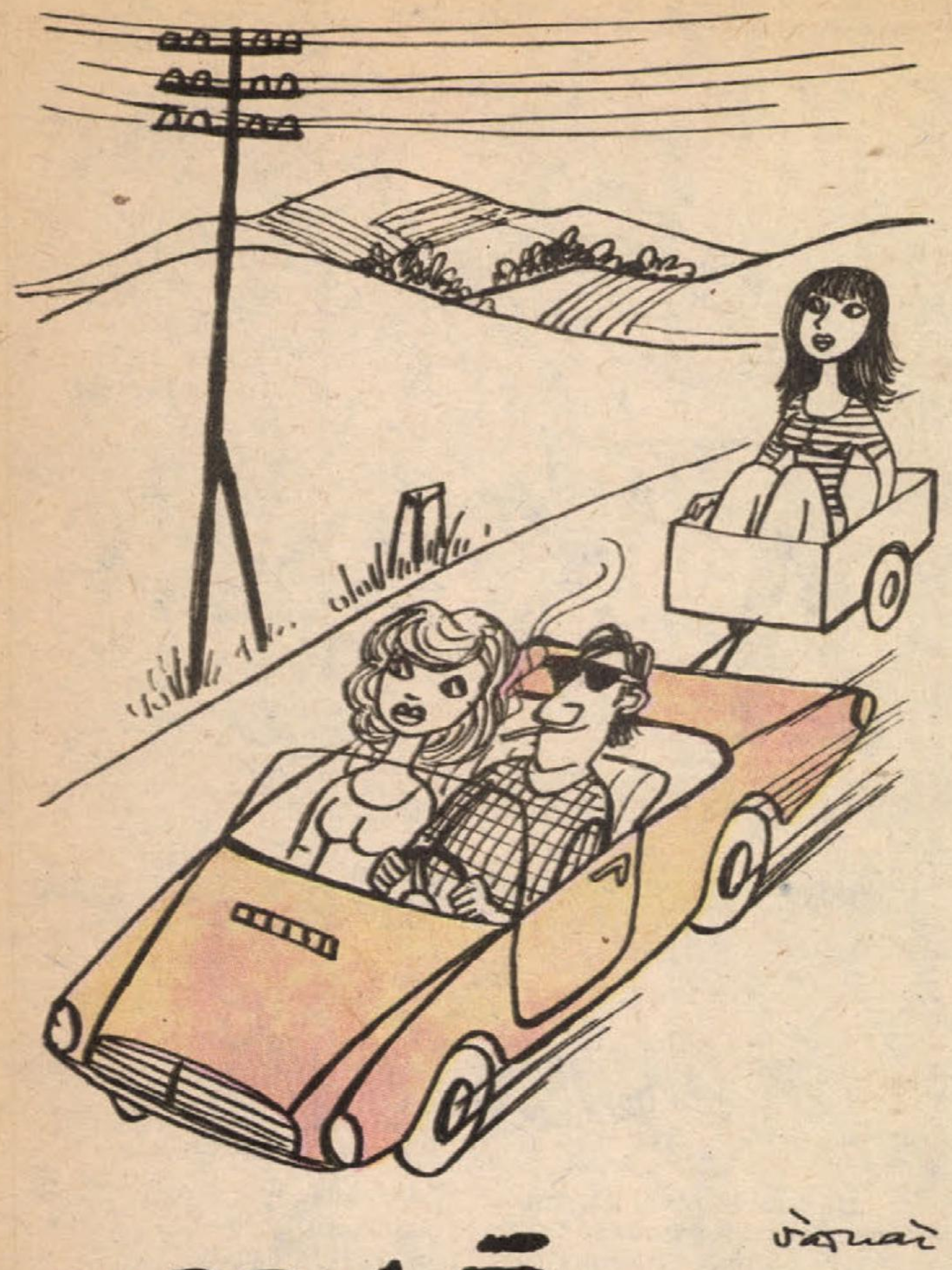
Az angol vasút a kupadöntő napján érdekes különvonatot indított. Antifocista járat volt, azokat a londoniakat vitte huszonhárom órás körutazásra, akik meg akarták kímélni magukat a Nagy Mérkőzéssel törvényszerűen együtt járó zűröktől. Ült a vonaton egy nászutas asszonyka, akinek a férje mégis inkább a meccsre ment, egy volt játékvezető, néhány, a focihuligánok által nemrég agyba-főbe vert buszkalauz — és egy focihuligán. Ez előző nap szabadult a börtönből azzal, hogy további három évig a lábát se teheti a pályák lelátóira. A huligán nagy érdeklődéssel olvasott egy könyvet a fülkéjében. Címe: „Legszelídebb passzió: a golf".

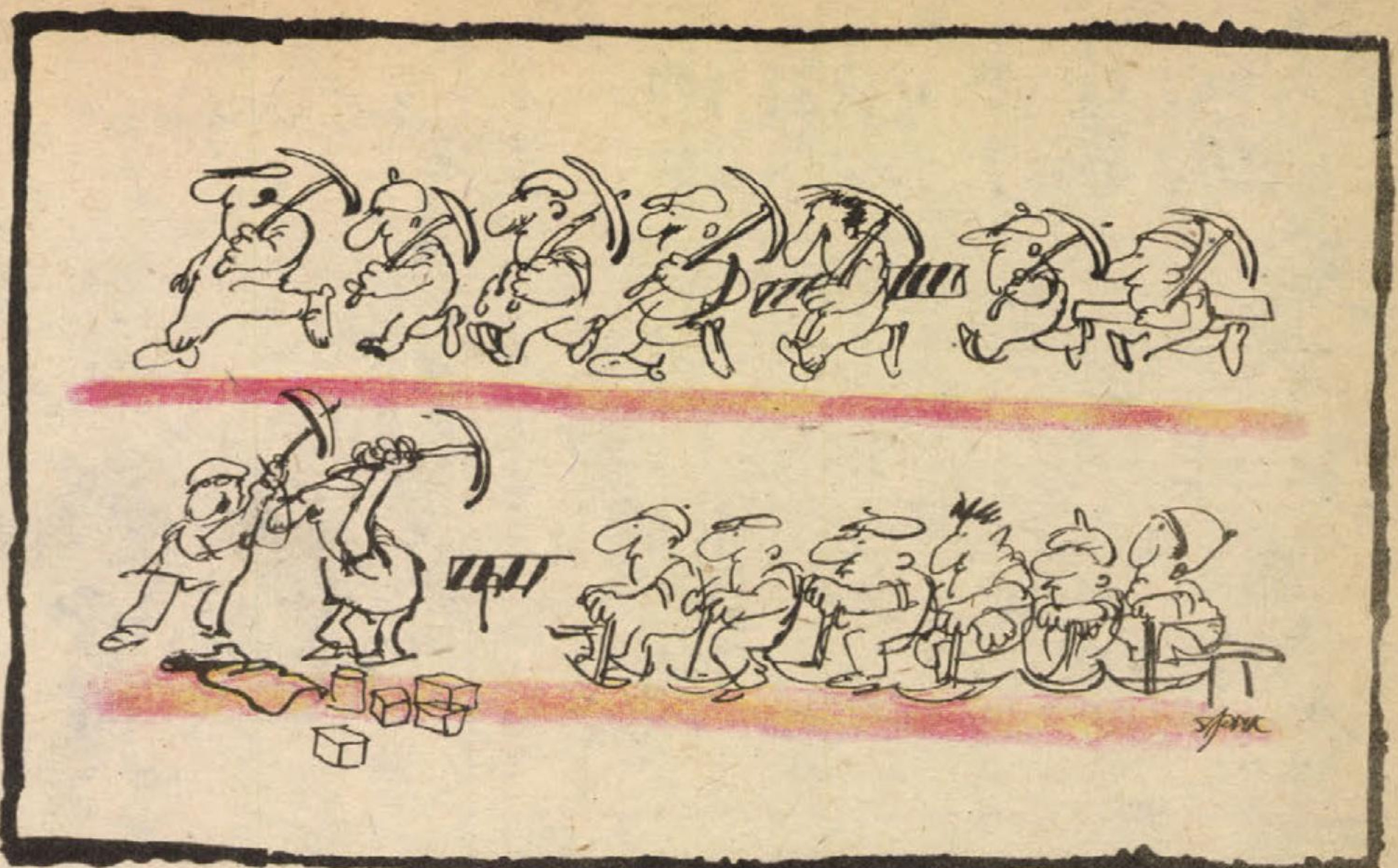
* * *

Egy müncheni szurkoló elvált a feleségétől, de még egy fedél alatt élnek. Néhány hónapja megállapodtak: páros napokon az exférj nézheti a tévét, páratlan napokon az exnej. A VB során ez súlyos gondokat okozott a férfinak, hiszen azt jelentette, hogy minden második mérkőzést ki kell hagynia. A válóperes hatósághoz fordult tehát, és az a következő döntést hozta:

„Minthogy kivételes állapotról van szó, a férj június 25-ig mindennap nézheti a tévét. Ennek fejében viszont teljes július hóra le kell mondania róla."

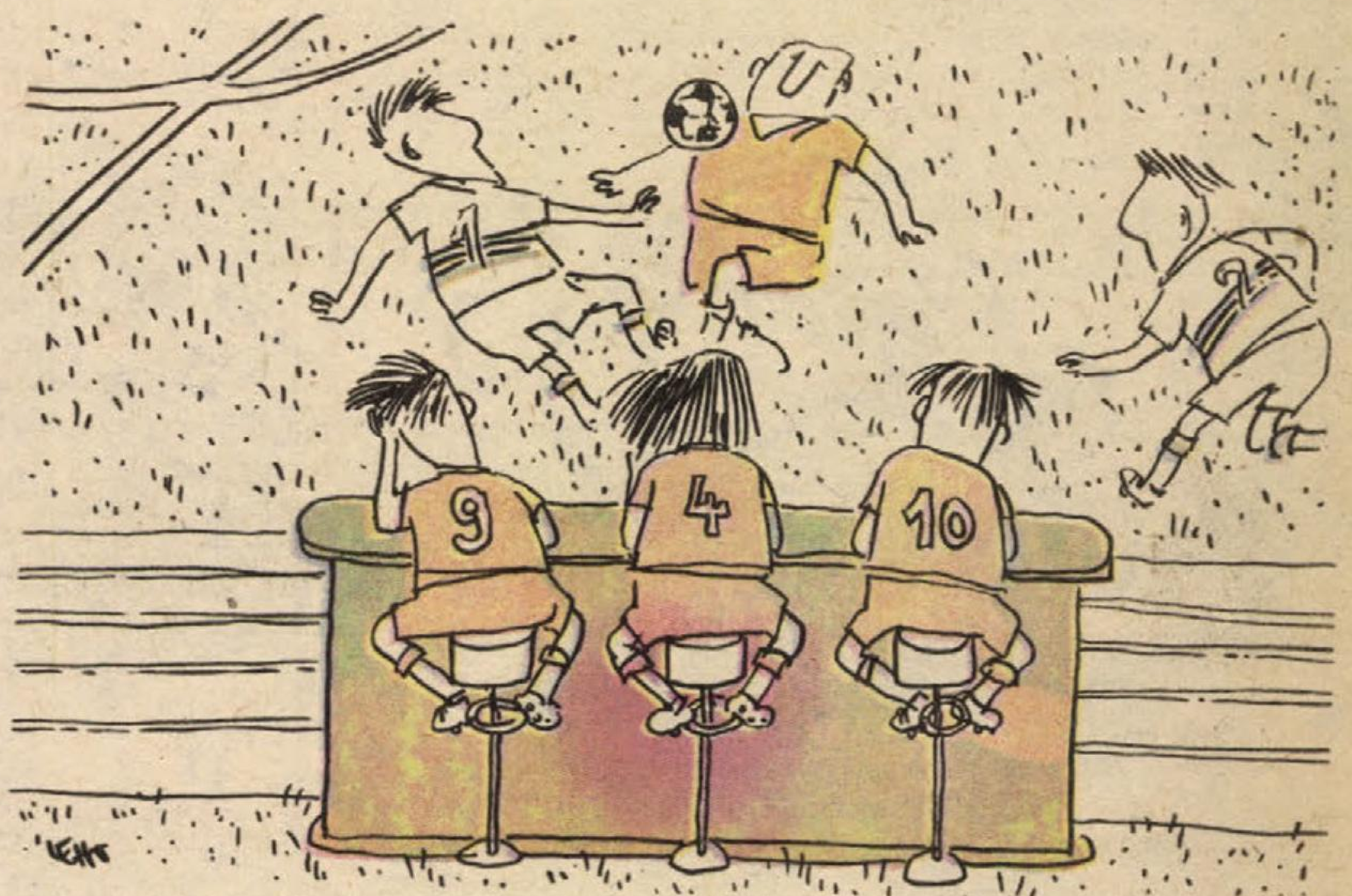
(p. p.)

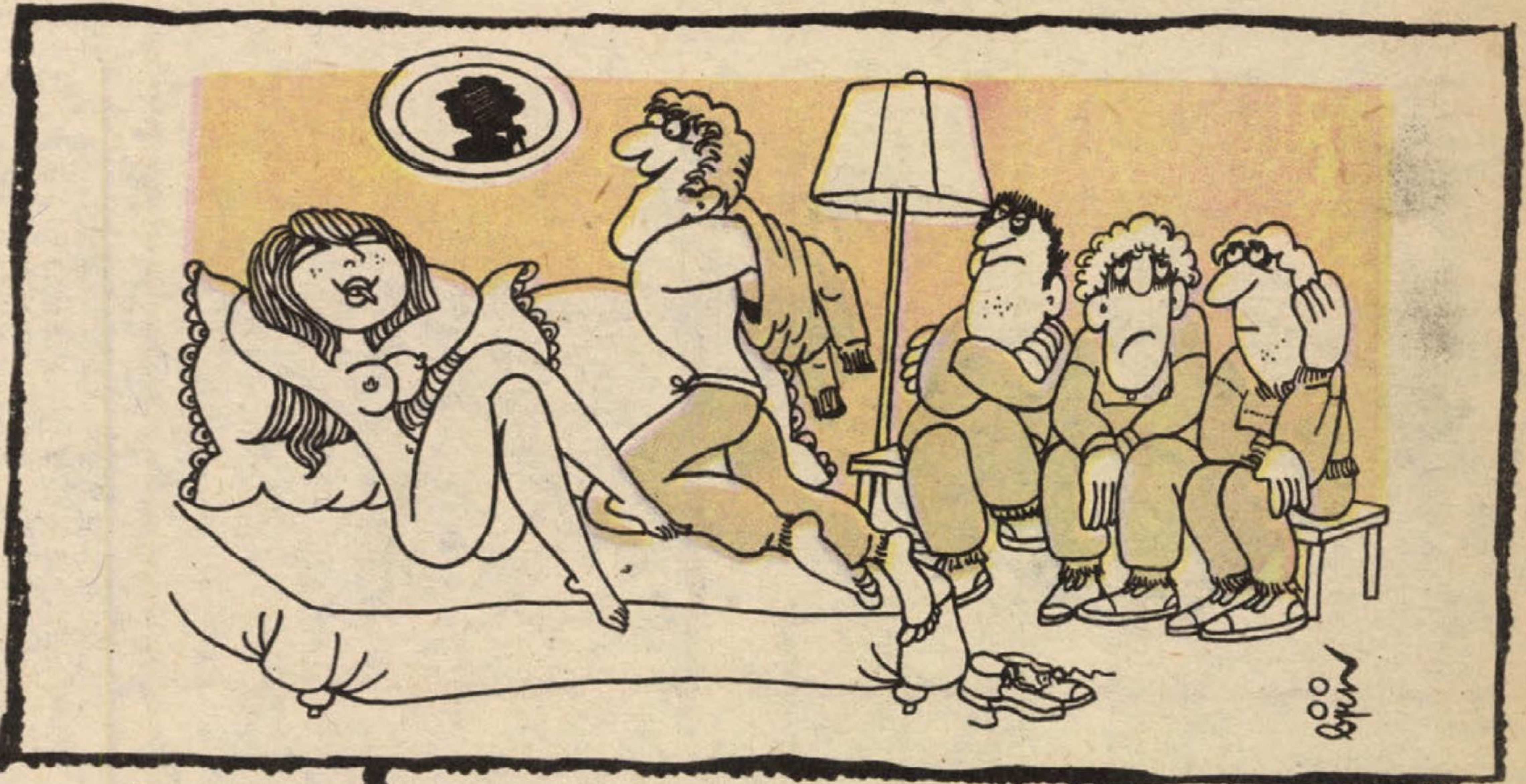

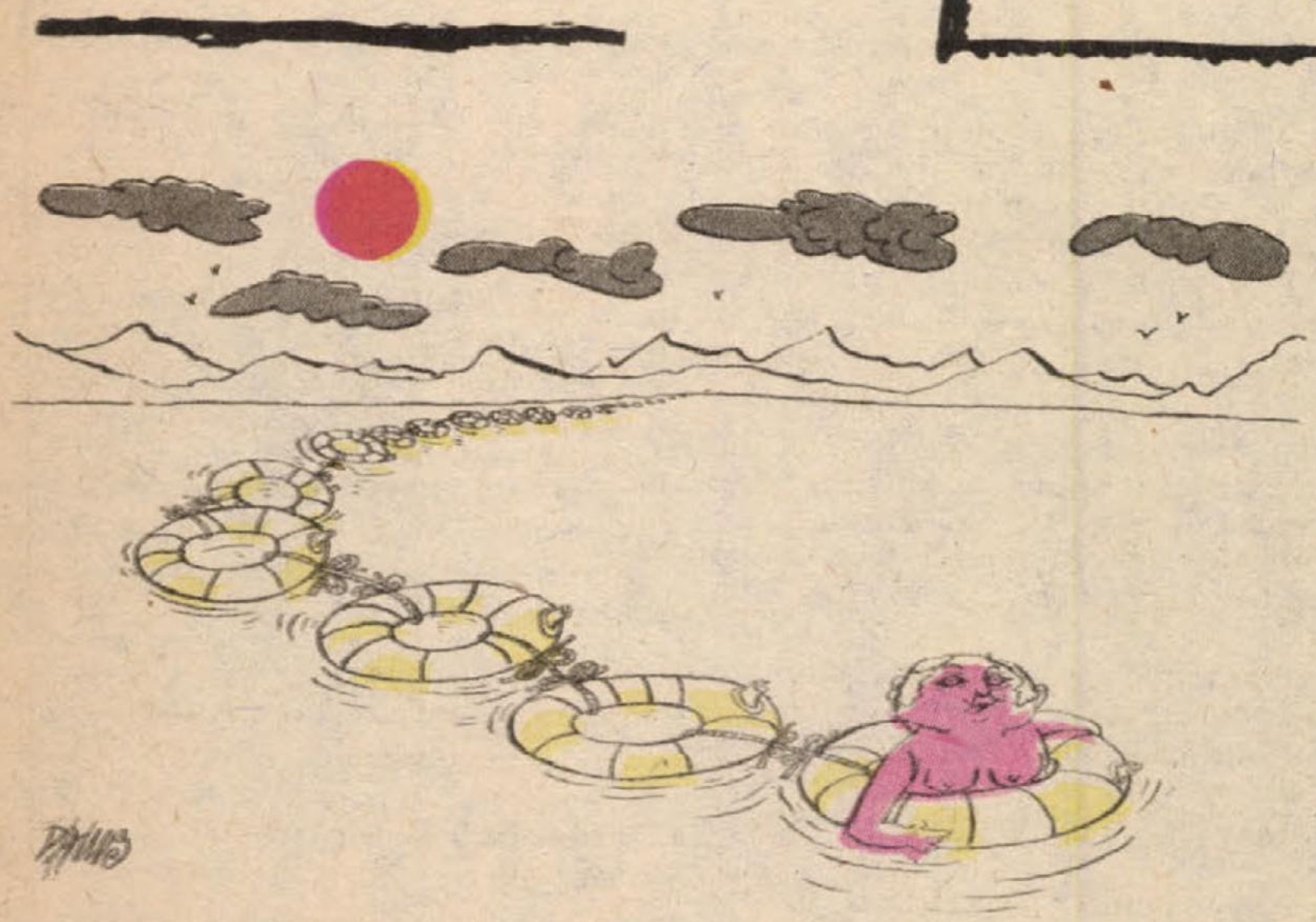
TARTALÉK

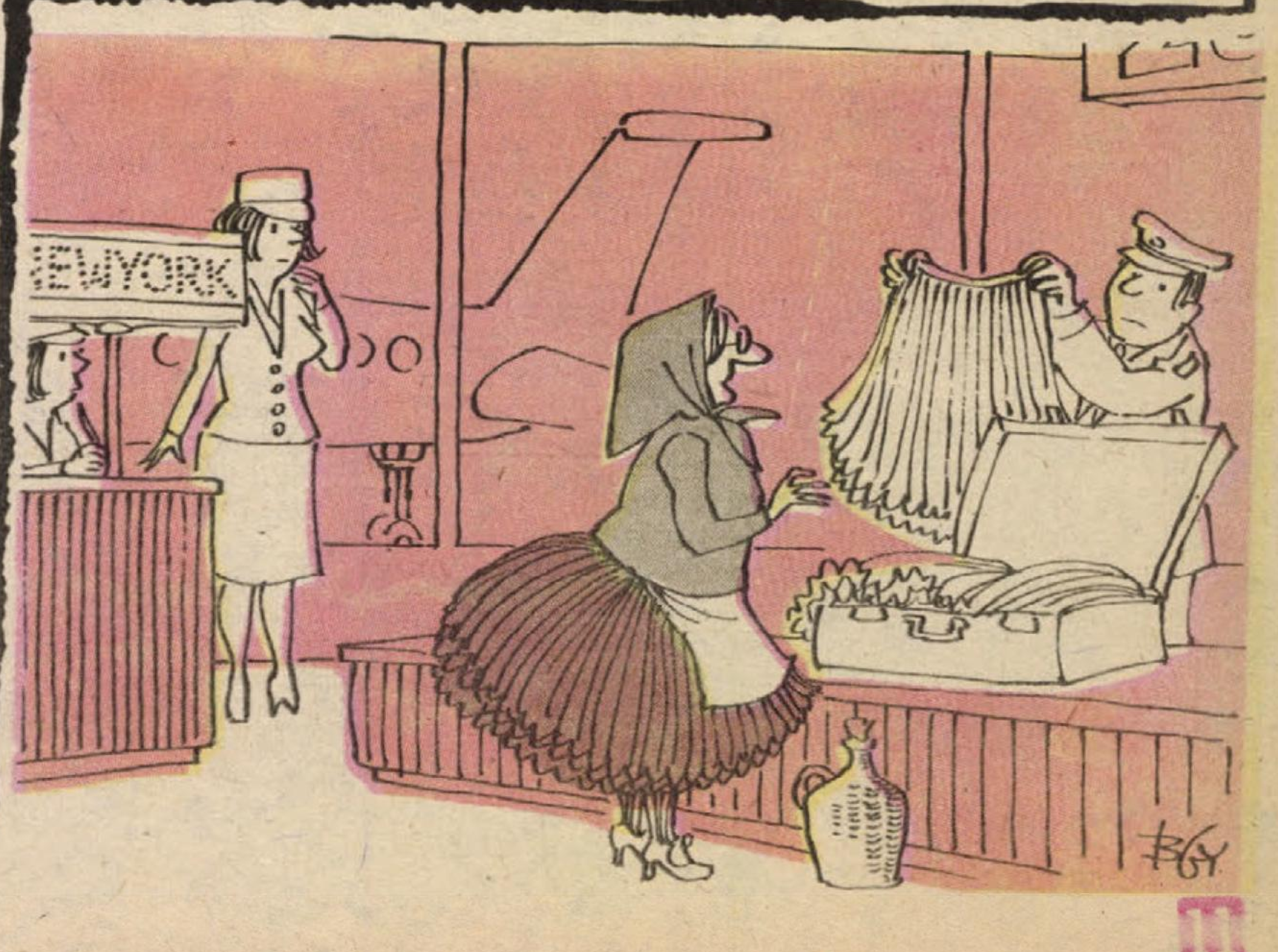
VÁRNAI,
SAJDIK,
LEHOCZKI,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
BRENNER

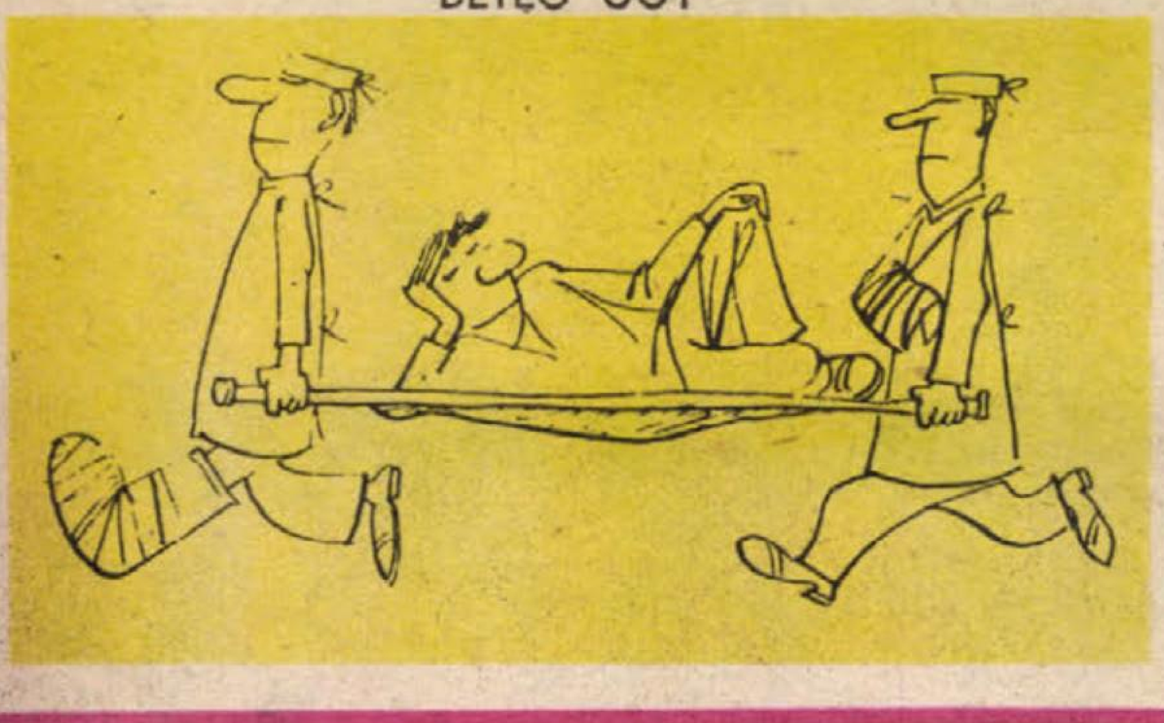

IMPORT HUMOR

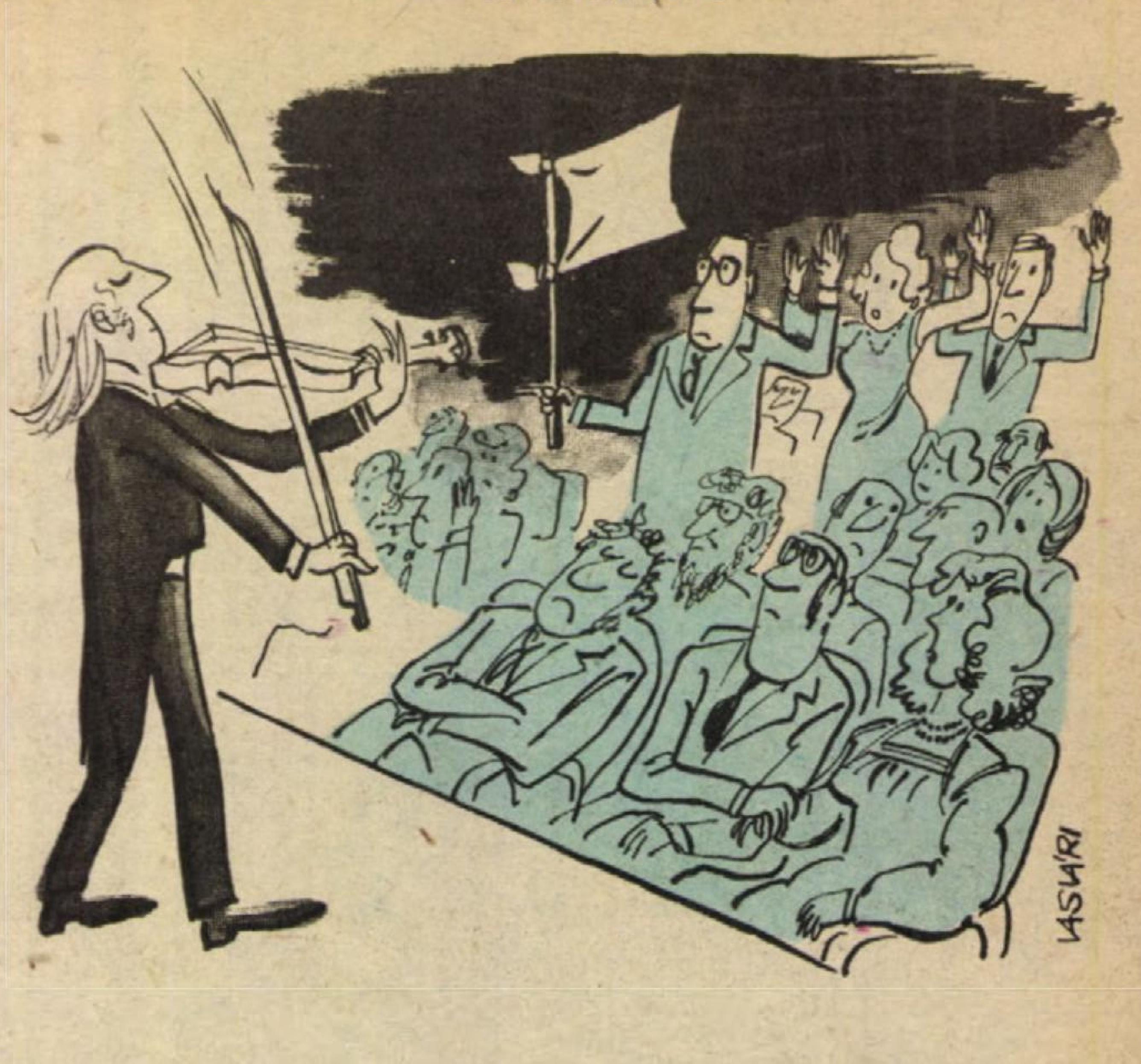
BETEG ÜGY

LAKÓTELEPIEK

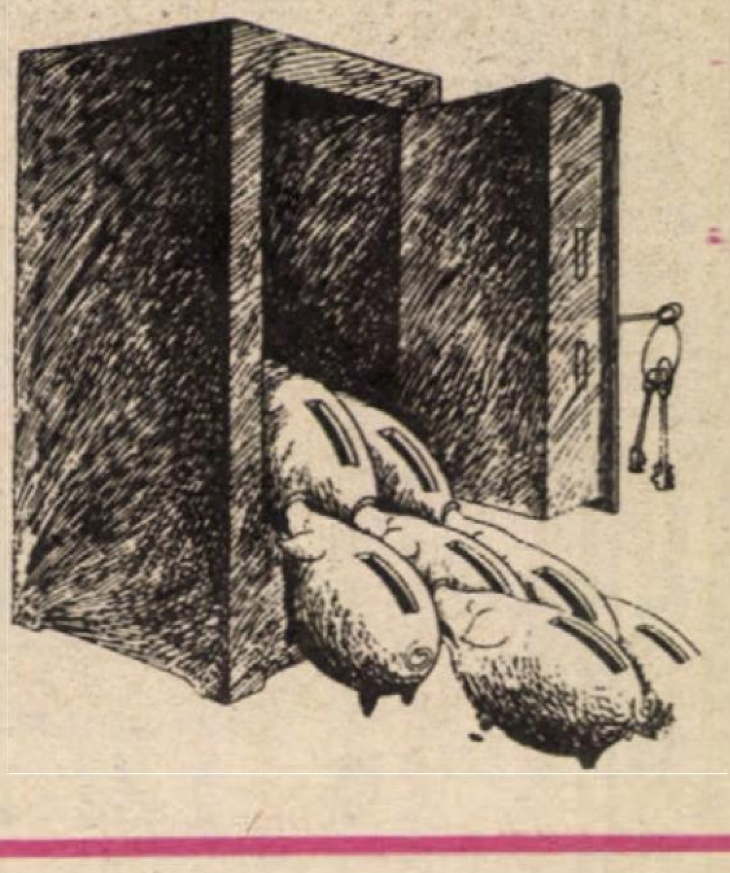
KAPITULÁCIÓ

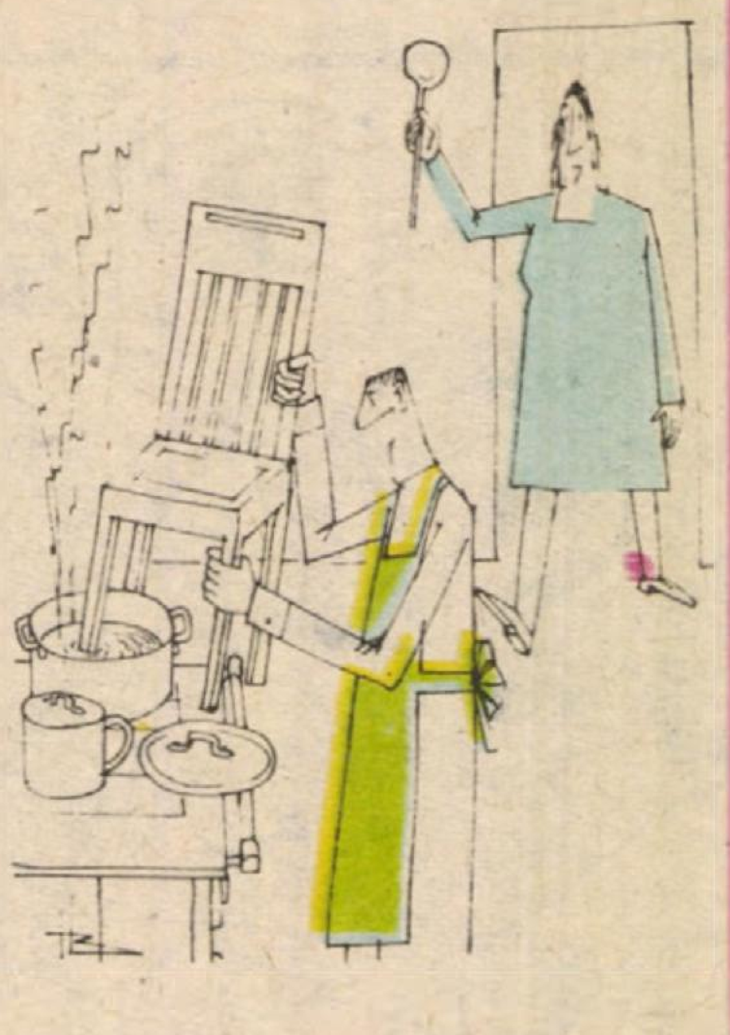
FEJŐSTEHÉN

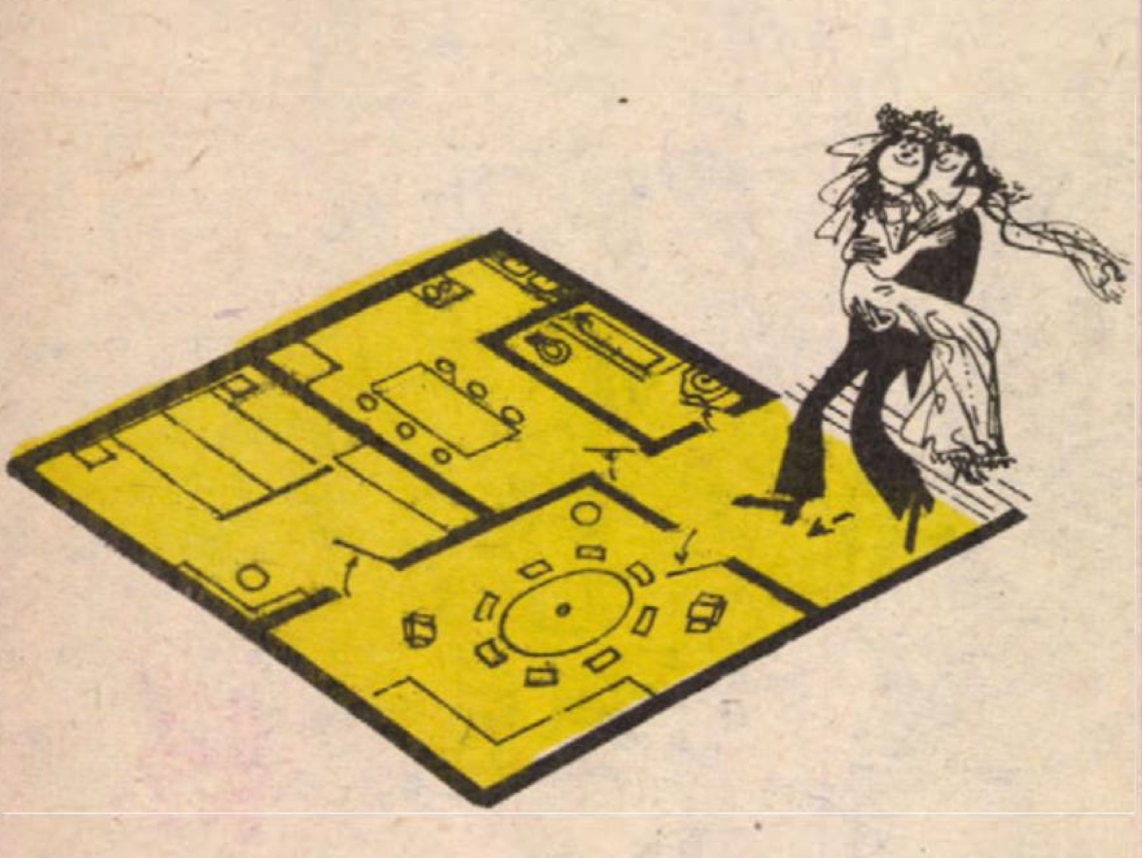
TAKARÉKOS VÁLLALAT

HA A FÉRJ TAKARÍT

MINDEN KEZDET NEHÉZ

MIMÁMA

Hallottak már a címben szereplő fogalomról? Én egyre többet hallok róla. Például így: „Mimáma száz forint". Azaz, hogy a száz forint mimáma. A jó pap holtig tanul, s bevettem tudatom szinonimaszótárába a száz forint megfelelőjét.

Később meglepetés ért. Azt mondta valaki: „Mimáma egy lánynak, ha elveszti a szüzességét." Szóval egy lány ebben az esetben mimáma. Furcsa, idősebb és prűdebb ismerőseim egészen más szóval illették az ilyen lányt. Bár, ha jól meggondoljuk, aki pénzt keres az ilyesmin, az mindenképpen mimáma.

Aztán egy kritikustól hallottam, amit egy társaságban mondott: „Mimáma egy vaskosabb szó a filmben, novellában, drámában." Bővülő jelentéstartalom. Szóval a vaskos szó: mimáma. Igaz, az előző bekezdésbeli mimáma is elég vaskos, nem csoda, ha olyan gyakran halljuk az irodalomban, s az életben is.

Már-már azt hittem, teljesen tisztában vagyok a szó jelentésével, amikor ismét megdöbbentem. Egyik barátom mesélte, hogy Spanyolországba utazik nyaralni, mire valaki megjegyezte, mimáma Spanyolország, Japán, az igen! Úristen, nyilallt belém a gondolat, hát egy országot csak úgy ukk-mukk-fukk le lehet mimámázni? Jó, jó, nemrég lett vége a francoizmusnak, de az azért mégis túlzás, hogy mimáma. És Japán? Igaz, ott sokáig gazdasági fellendülés volt, évi húsz százalékos gazdasági növekedés, de a nyersanyagban szegény ország ugyancsak megsínylette a világpiaci árrobbanást. Ma már elég mimáma ott is az élet.

Nyelvészhez akartam fordulni, magyarázza meg, hogy mi ez a mimáma, mert humoreszket akarok írni belőle, amikor leintettek: „Mimáma egy humoreszk, írj inkább novellát, ha be akarsz kerülni a halhatatlanságba". Köszönöm szépen, szóval már a kroki is mimáma. De remélem, ez nem a száz forint szinonimája.

Legalább négyszázé.

Gőz József

ZSÖLLYE

A Fészek Klub kertjében, ilyenkor szezon végén, sok szó esik az új szerződésekről. Az egyik asztalnál két vidéki színész vacsorázik, egész évben nem találkoztak és sok mesélnivalójuk van egymásnak és egymásról.

— Rémes szezonom volt! Alig játszottam valamit, ha pedig játszottam, akkor csak kis szerepet vagy rossz szerepet. Egy szó mint száz, elegem volt az egészből. Egy szép napon beállítottam az igazgatói irodába és közöltem, hogy otthagyom a színházat.

— Képzelem, hogy meg volt lepve az igazgatód!

— Sajnos, ő előbb tudta, hogy el fogok menni, mint én!

*

A József Attila Színházban a színésznők szenvedélyesen horgolnak — kötnek, a próbaszünetekben a társalgóban, előadások alatt, egy-egy jelenés között, az öltözőben. Szerencsi Éva is szorgalmasan forgatja a kötőtűt. Kállay Ilona meg is kérdezi:

— Kinek kötöd ezt a kesztyűt?

Szerencsi Éva fel sem néz, úgy válaszol.

— Ez nem kesztyű... ez az új fürdőruhám!

*

A Moszkvai Kamara Opera Madách Színházbeli vendégjátéka alkalmával a társulat művészeti vezetőjéről és kitűnő rendezőjéről, B. A. Pokrovszkijról mesélte ezt a történetet Ludmilla Szokolenko, aki Mozart „A színigazgató" című operájában az egyik főszerepet játszotta.

— Amikor az első jelmezes próbán Madame Silberklang szerepében és jelmezében a színpadra léptem, Petrovszkij, aki mindig különleges figyelmet szentel a jelmezeknek, így szólt Usachoz, színházunk állandó tervezőjéhez: „Ez a ruha nagyon szép, kedvesem. Igazán elégedett vagyok szorgalmával és fantáziájával. De azért szeretném, ha igazítana valamicskét rajta, no persze nem igazán lényegeset, de azért mégis szükségszerűt. Vagyis röviden csak annyit szeretnék: a ruha legyen bővebb, alul hosszabb, hátul kivágottabb, elöl zártabb, anyagában könnyebb... és az egészet fessék át más színre!

*

A KISZ Központi Művészegyüttes Pantomim Stúdiójának vezetőjét, Karsai Jánost meghívták a havannai VIT-re. Karsai, aki legutóbb mutatta be ötszázadszor „Az élet bonyolult" című önálló műsorát, örömmel készül Havannába, hogy „Néma színház" című produkcióját ott bemutassa. Egyik barátja nemrégiben megkérdezte tőle:

— Mit szóltál, amikor megtudtad, hogy meghívtak a VIT-re?

Karsai széttárta a kezeit.

— Nem találtam szavakat, hogy kifejezzem az örömömet. De ez egy pantomimesnél érthető! Nem?

Rátonyi Róbert

Aszongyák,

hogy a 80 éves Daniel Ludwig a leggazdagabb amerikai, akinek hárommilliárd dollár vagyona van.

Na tessék, ez a relativitás, emellett még Ford is valóságos koldusnak számít a maga rongyos százmilliójával, de én mégse irigylem ezt a Ludwig urat, nemcsak azért nem, mert a régi (kissé elcsépelt) bölcsesség szerint ő se tud egyszerre öt rostélyost megenni, nem mondom, ha a hárommilliárd dollárjához legalább háromezer gyomra lenne (egyebekről nem is beszélve), akkor volna valami értelme a dolognak, na de így semmi, szóval amint mondottam nem azért nem irigylem Ludwig urat, mert az irdatlan mennyiségű pénzéért vásárolható irdatlan mennyiségű gyönyörűségből csak igen keveset tud felhasználni, a fizikai (vagy inkább biológiai) korlátok miatt, hanem azért nem, mert elképzelem, milyen zaklatott élete lehet szegénynek (bár a „szegény" itt talán nem a legpontosabb kifejezés), hiszen már egy pár millió (ami nem milliárd) forintos (ami nem dollár) lottónyeremény tulajdonosát úgy megrohanják a rokonok, ismerősök és álismerősök, barátok és álbarátok, hogy még lélegzetet se tud venni, nemhogy valami érdemlegesebb dolgot, ez a sajnálatraméltó Ludwig vagyonának felét bizonyára azokra kénytelen költeni, akik vigyáznak a vagyonára, a másik felét pedig egy légiónyi titkárra, hogy távoltartsák tőle a kölcsönkérőket, (nem tudom, Amerikában hogy hívják a tarhásokat), a találmányokkal, ötletekkel és tippekkel házalókat, de ez még nem is a legnagyobb baj, hanem az, hogy evés közben jön meg az étvágy.

Ez a Ludwig úr is elképzelhetően azért sóvárog, hogy megnyerjen valami lottó főnyereményt, mert akkor még több lenne a pénze.

Tücsök és Bogár

Zrínyi vitézeivel a török ellen indul

Most már csak az a kérdés: merre van a török?

(A VI. oszt. történelemkönyvben fedezte fel Egyény Csilla)

Az újságárus egyéni humora...

(A VI. kerületben fotózta Jutasi Andor, budapesti olvasónk)

Tizenhárom éve alakult meg a nyúltenyésztő szakcsoport és tíz éve szállítanak tenyésztojást az egri keltetőállomásnak a kerecsendi tenyésztők,

Ezért bőséges már tíz éve minden húsvétkor a nyuszitojás-termés!

(A Kistenyésztők Lapjából ollózta Bihary Janosné, debreceni olvasónk)

...sikerű előadás mellett ebben a több mint 3600 nézőt befogadó színházteremben volt Verdi Bajazzók című operájának bemutató előadása is. Az opera melyik alakját hívják a komédiában Arlechinónak?

Akkor ez már a második opera volt ilyen címmel. Tudniillik Leoncavallo is írt egyet.

(A Magyar Nemzetből nyírta Miklós Sándor)

— Befejeződött a diósdi gyár gárdonyi üdülőjének átalakítása. Az új idényben a lakószobákban már beépített asztalok, polcok, akasztós szekrények, udvari homokozó és műanyag tetős napozó, valamint rácsozott ablakok várják a dolgozókat és családtagjaikat.

A mi szobánkban beépített olimpiai stadion, beépített szabadtéri színpad, műanyagtetős repülőtér, valamint gumidominó is van.

(A Gördülőcsapágy c. üzemi újságból ollózta Vastagh István, diósdi olvasónk)

PÁRBESZÉDEK

Az éjszakai ügyeletről jöttem a hívásra.

— Jaj, doktor úr, csakhogy itt van! Már úgy izgultunk!

— Ki a beteg?

— A férjem. Rettenetesen fájt a feje és olyan sápadt volt, hogy megijedtem...

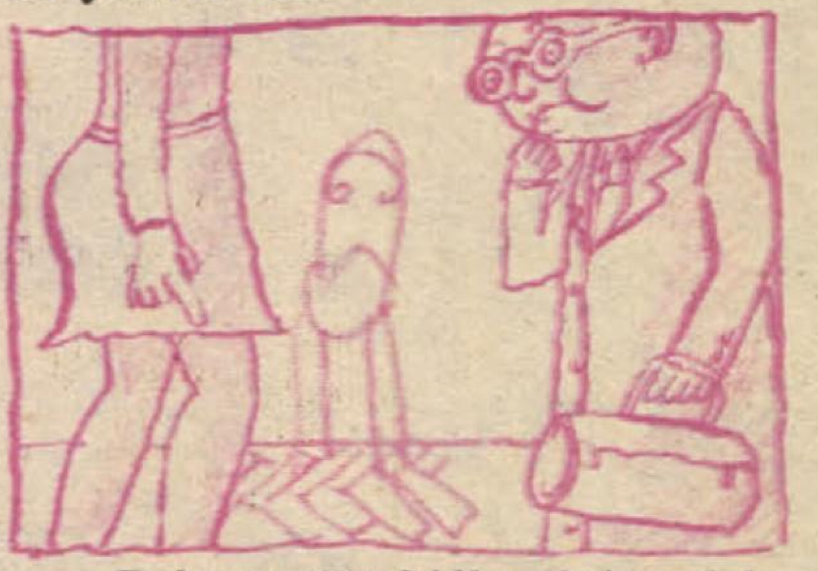
— Megvizsgálom a férjét. Hol van?

— Lement ide a sarokra.

— Miért?

— Ott még nyitva van az éjszakai bár. Azt mondta, erre az ijedtségre megiszik egy fél rumot.

— Ez alatt engem más, sürgős esetekhez hívhatnak, én meg hiába jöttem ide.

— Dehogy jött hiába, drága doktor úr. A lábam... Írjon fel nekem tíz iszappakolást...

—o—

— Néném, hogy adja kilóját?

— Negyven forint, lelkecském.

— Ez nagyon drága! Adja olcsóbban.

— Ezt az árut megnézheti a kedves vevő. Friss, gyönyörű, illatos. Olyan szép, hogy Munkácsy megfesthetné.

— Én nem festeni akarok, hanem főzni. Adja harmincért, akkor veszek másfél kilót.

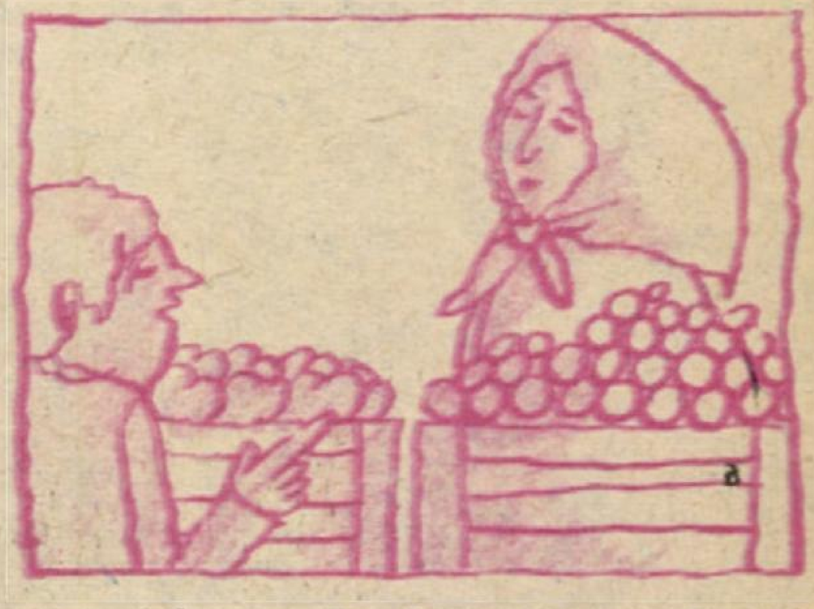
— Negyven forint.

— Ez kész rablás! Ez az utolsó szava?

— Nem. Negyvenegy forint. Ennél olcsóbban nem adom.

— Hiszen az előbb azt mondta, hogy... hogy...

— Mit dadog? Mit szerencsétlenkedik? Ha a vevő alkudni akar,

nem bánom, én benne vagyok, de felfelé alkuszunk.

— Hogyhogy?

— Maga engem megsértett. Kritizálta a negyven forintos árat. Pedig ezért nagyon megdolgozott valaki...

— Persze, de nem maga, hanem az őstermelő Szemérmetlen árai vannak. Adja harminckettőért!

— Nem bánom, legyen negyvenkettő, mert belegázolt a lelkembe.

— Maga haramia! Van képe negyvenkét forintot kérni ezért? Mi az utolsó szava?

— Negyvenöt forint!

— Jaj, nem kapok levegőt! Adja olcsóbban!

— Negyvenhét, vagy hordja el magát!

— Könyörgök, maga olyan jóságos lélek. Ez a legeslegutolsó szava?

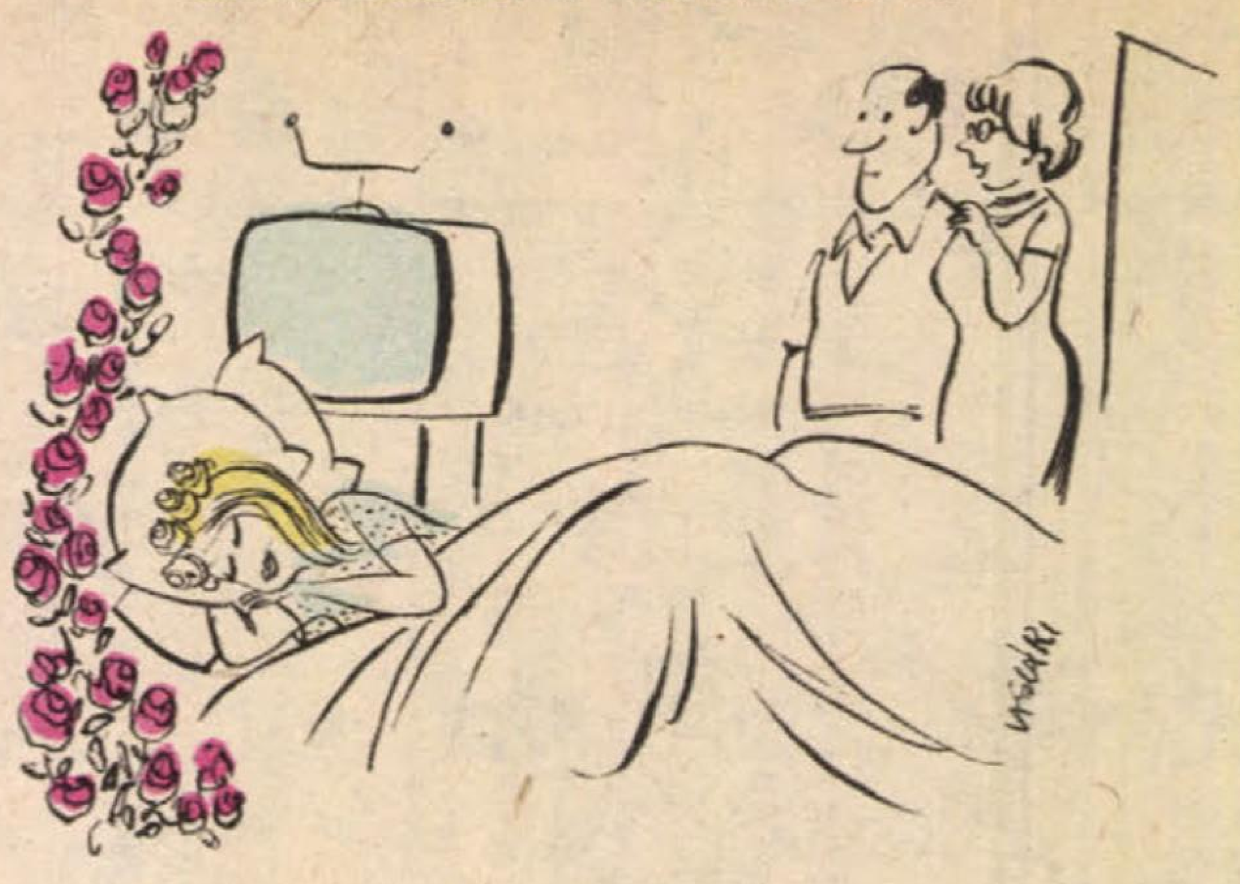
— Kis hízelgő. Na, rendben van. Vigye, negyvenért kilóját.

— Köszönöm. Ugye, hogy lehet magával alkudni?!

Galambos Szilveszter

VB UTÁN

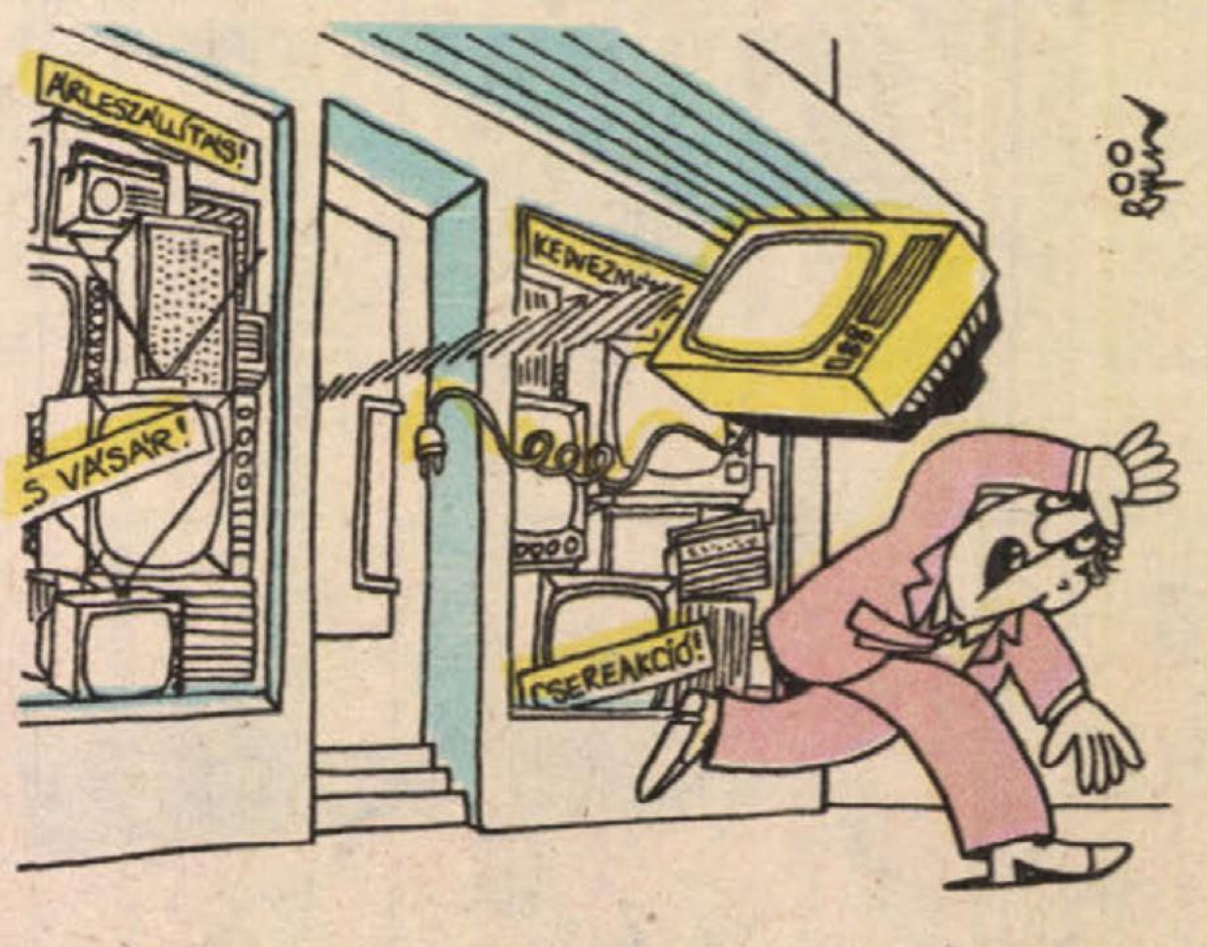
CSIPKERÓZSIKA A MUNDIAL UTÁN

– Végre, alszik.

A BÁBJÁTÉKOS

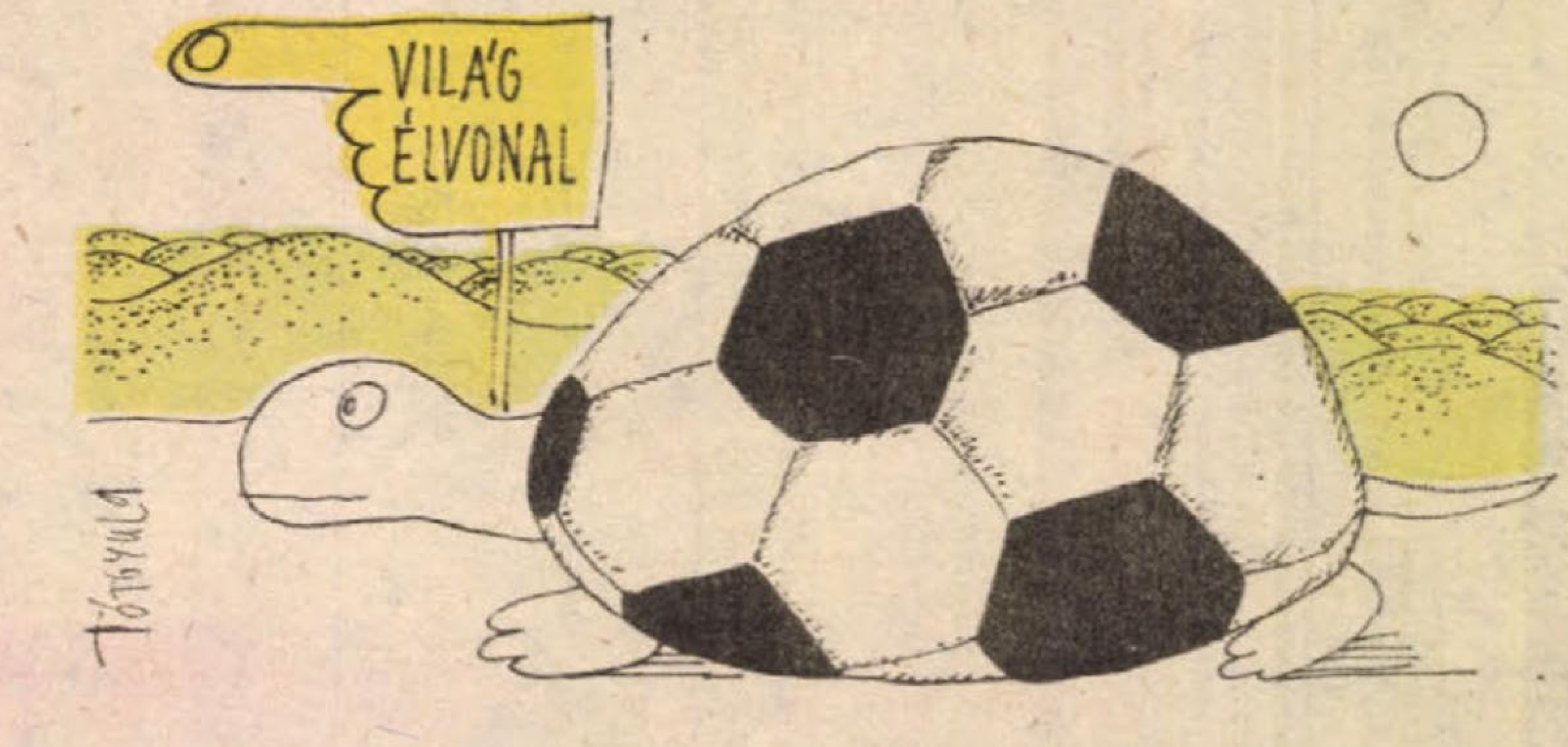

– Hiába hajítják utánam, most már nem kell!

LEJTŐN

HALAD A MAGYAR FOCI ...

KIKOZMETIKÁZOTT RÍMEK

Kozmetika: női szalon,
itt a férfi ritka veréb,
öt percig sem voltam ott, de
amit láttam bőven elég!

Mint diák a térkép előtt,
ha keresi, hol van Nyassza,
úgy kutattam, hol a párom,
s megszólalt egy színes massza:

Nem ismersz meg? Nejem volt az!
Bájos arcát kenőcs lepte,
olyan volt, mint zápor után
egy elázott tarka lepke ...

Körülötte priccsek hátán,
mint egy Hitchcock-filmben, – rémes! –
mozdulatlan nők hevertek,
s ábrázatja mindnek krémes!

Morbid maszkok meredtek rám,
a lég nehéz volt és párás,
azt hittem, hogy kitört Pesten
a mohácsi busójárás ...

Akadt, akit épp dörzsöltek,
mivel nem volt elég dörzsölt,
végül úgy nézett ki, mint egy
molett malac, amely pörzsölt ...

Egyik priccset egy kirántott
(szemöldökű) csirke lakta,
ki az uborkasalátát
lesült homlokára rakta ...

Volt, kinek a lábát nyúzták,
(gyantával, nem késsel, tőrrel),
mivel mint a brit felsőház,
szintén zsúfolva volt szőrrel ...

Egy sovány nőt porhanyósra
klopfoltak, hogy csak úgy nyekkent,
(az asszonyka férje nyilván
nagyon kedveli a flekkent ...)

Vén múmia nem a saját
lábán jött el, hanem hozták,
s érdemeit elismerve,
talpáig bebalzsamozták ...

Mázsás hölgynek szempilláját
renoválták Max Faktorral,
(ilyen nővel élni olyan,
mintha együtt laksz traktorral ...)

EPILÓGUS:

Mire minden kínzószerszám
fiókba lett pakolva,
csodaszép nők hagyták el a
szalont – frissen vakolva ...

Szilágyi György

GONDOSKODÁS AZ ÖREGEKRŐL

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

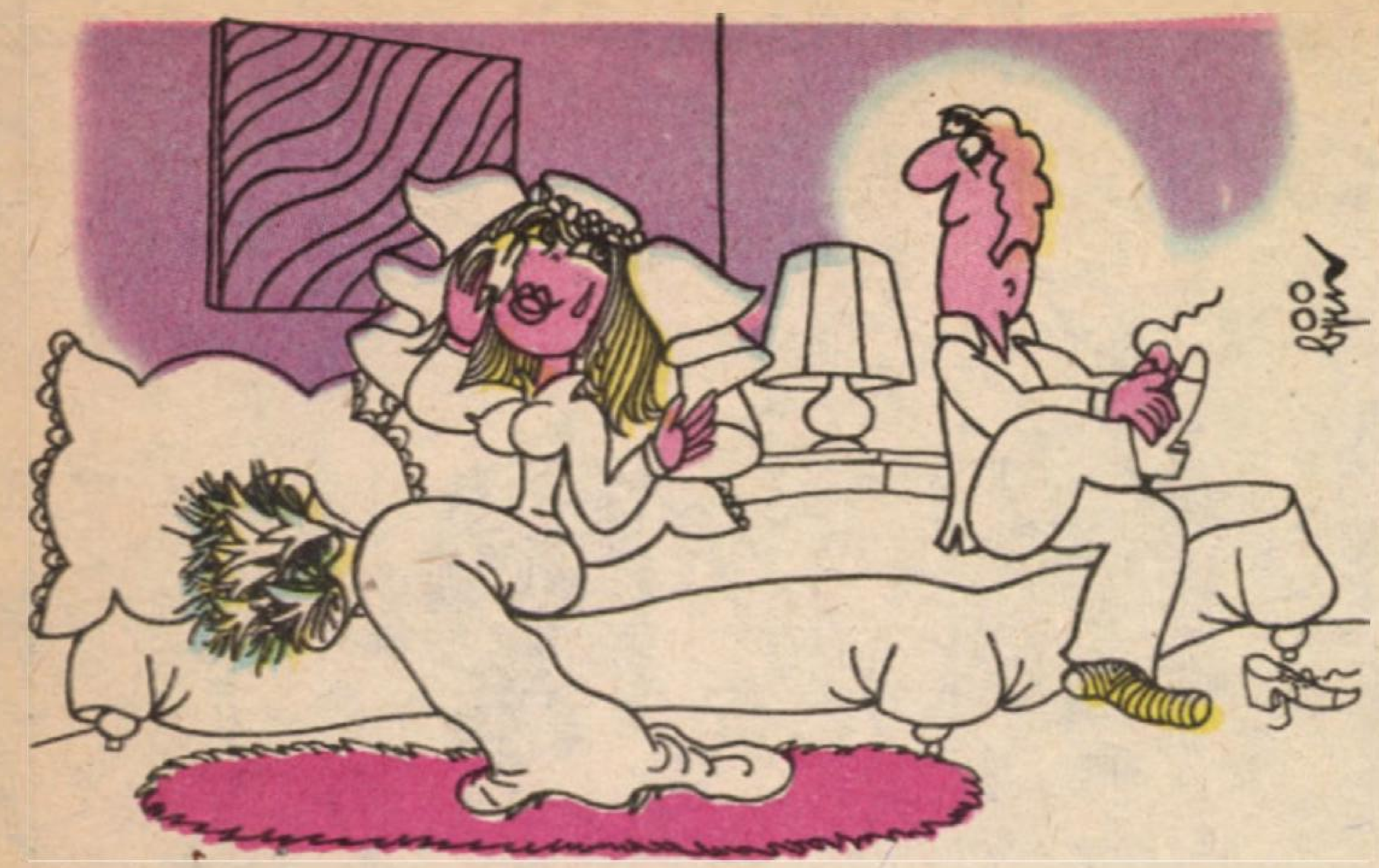
Az egyik rab elmeséli a másiknak a börtönben, hogy hogyan tartóztatták le.

– No de hogy ismert fel a rendőr, Carlo, hiszen azt mondtad, hogy női ruhába voltál öltözve?!

– Tudod, az volt a baj, hogy elmentem egy kirakat előtt és oda se pillantottam a női kalapokra.

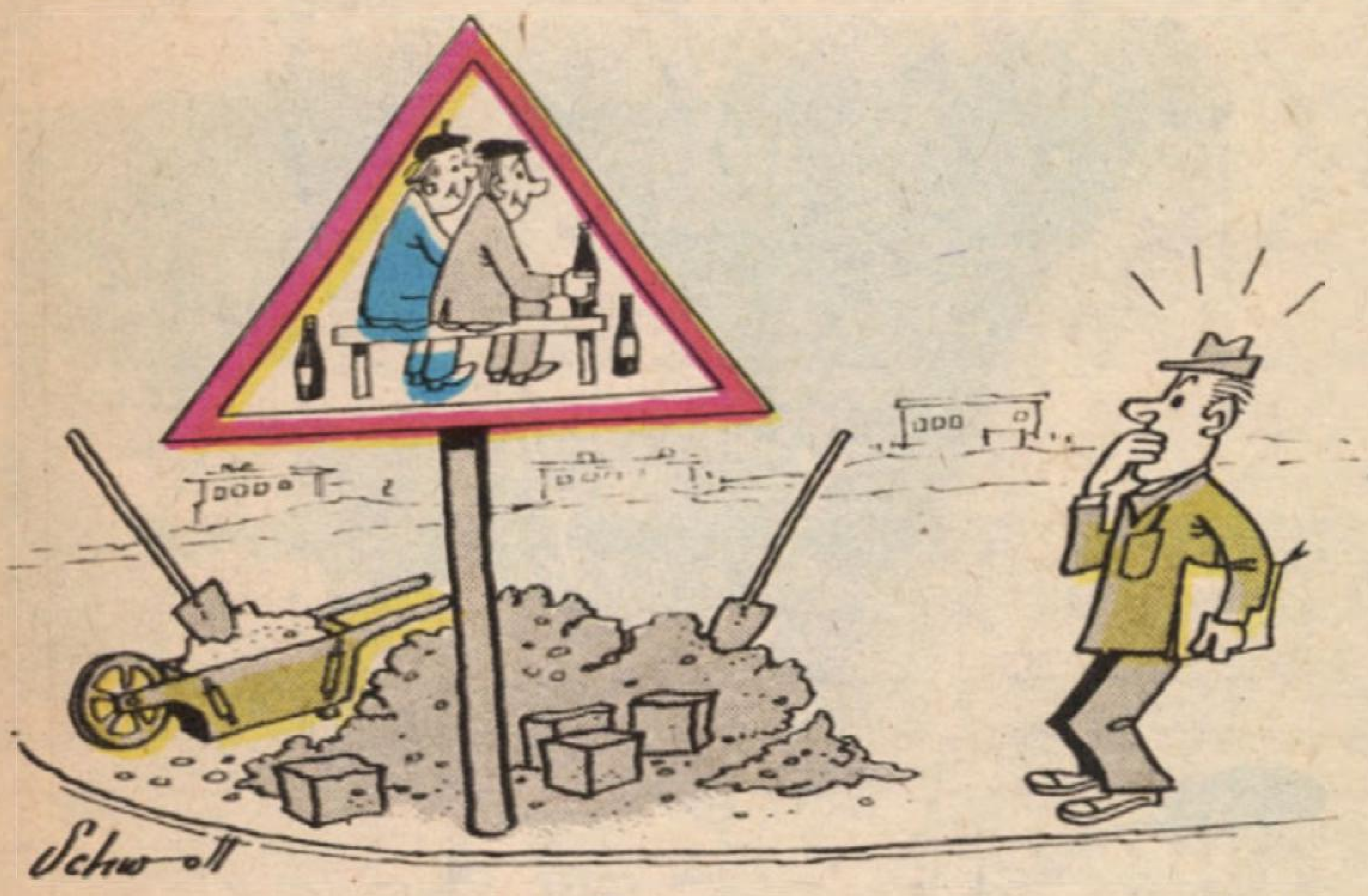
SZENZÁCIÓ

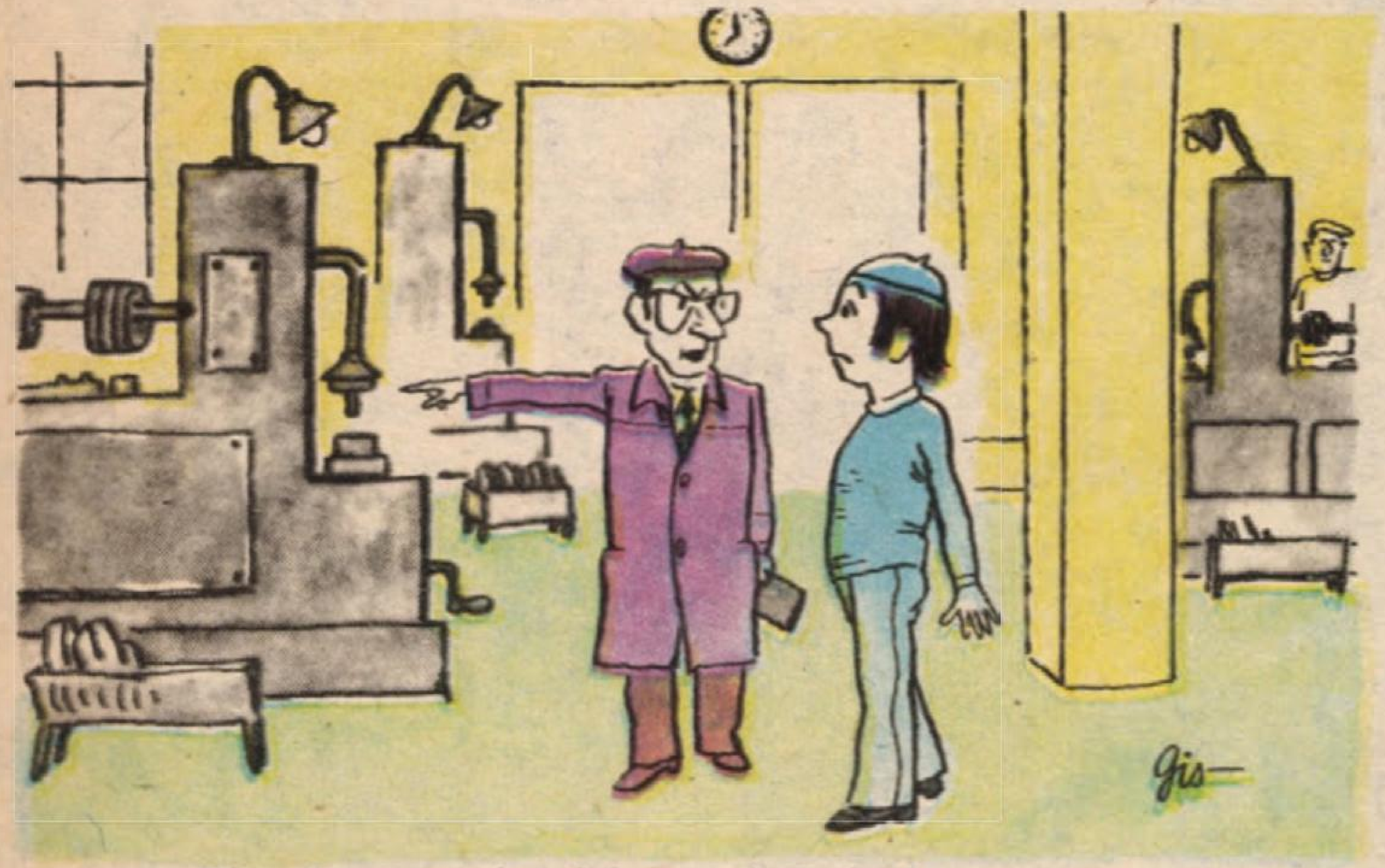

– Amikor először a tied lettem, nem hittem volna, hogy lesz még nászéjszakánk is...

ÚTJELZŐ TÁBLA JAVASLATUNK

ÚJ MUNKAERŐ

– De nálunk aztán dolgozni kell ám!
– Nocsak, ezt a közvetítőnél nem mondták nekem!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre 22,50 Ft

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-26 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy második gimnazista lány, hazaérkezvén, feldúltan kérdi az anyjától.

— Mi a véleményed, mama, helyén való az, ha egy srác már az első este egészen bizalmas kéréssel fordul egy lányhoz?

— Ó, istenem! — hűlt meg a vér az anyjában. — És mit követelt tőled?

— Hogy csináljam meg a matekdolgozatát!

AFORIZMA

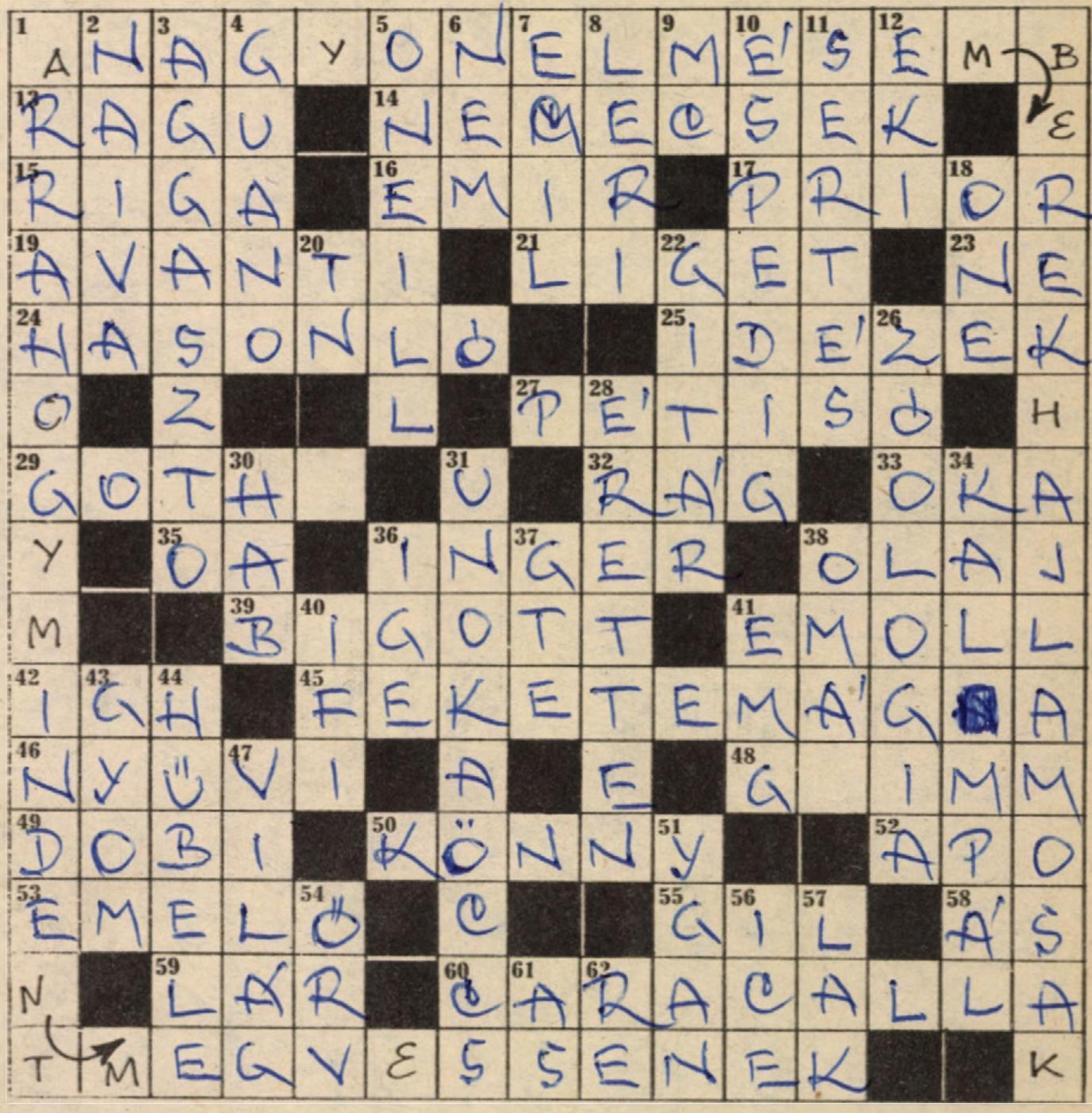
található rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 1 soraiban, mely Montesquieu író és filozófus (1689—1755) tollából származik. Megfejtésül csak az imént említett két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Apróra vagdalt húsdarabok (többnyire levesben)
14. A Pál utcai fiúk egyike
15. Szovjet város a Baltikumban
16. Fejedelmi cím egyes mohamedán országokban
17. Szerzetesrend házfőnöke
19. Egy olasz párt hetilapja
21. Nyilvános kert, park
23. A neon vegyjele
24. Csaknem azonos
25. Szó szerint ismétlem valakinek a szavait
27. Nitrogén tartalmú műtrágya
29. Város az NDK-ban
32. A fogait használja
33. A Volga mellékfolyója
35. A 33 vízsz. magánhangzói
36. Amit az ideg közvetít az agyba
38. Az egyik legfontosabb energiahordozó
39. Vakhitű, szenteskedő ember
41. Zenei hangnem
42. Híg — összekeverve
45. Középkori titkos „tudomány"
46. Koptatja, szaggatja, rongálja
48. Német meseköltő
49. Magyarország Elnöki Tanácsának elnöke volt
50. Lehet jele a bánatnak is, örömnek is
52. Idős bácsi
53. Egyszerű gép
55. ... Blas
58. Földmunkát végez
59. A dollárnak éppen a fele (?)
60. Római császár volt

FÜGGŐLEGES

2. Színházi szerepkör (női)
3. Ami szorongást, gondot, bánatot okoz
4. Vadon élő madarak foszfát tartalmú trágyája
5. Nobel-díjas amerikai drámaíró (1888—1953)
6. Tagadás
7. Férfinév
8. Messziről látszik az arcáról
9. Két római kerek szám
10. Kötőszó
11. Háziállat
12. E. K. I.
18. Egy — angolul
20. T. N.
22. Húros hangszer
26. Az állatokkal foglalkozó tudomány
28. Komolyan, megfontoltan, felnőtthöz illőn
30. Hizlal, de jó
31. Vérrokon (fiú)
34. A szív, ha szabálytalanul dobog
36. Többnyire cselekvést fejez ki
37. G. T. E.
38. Arab férfinév
40. Ifjúsági
41. E. M. G.
43. Irtani való
44. Egy meggondolatlan férfi vezetékneve (Balázs a keresztneve)
47. Minden létezőnek az összessége
51. Vissza: nem kicsi
54. Kutyaviselet
56. Jég — angolul
57. Kicsiny ház
61. Az arzén vegyjele
62. Helyrag

KÉT SOR

című keresztrejtvényünk megfejtése:

**De messze szárnyal el szavad,
Ha mit kimondtál, rágalom.**

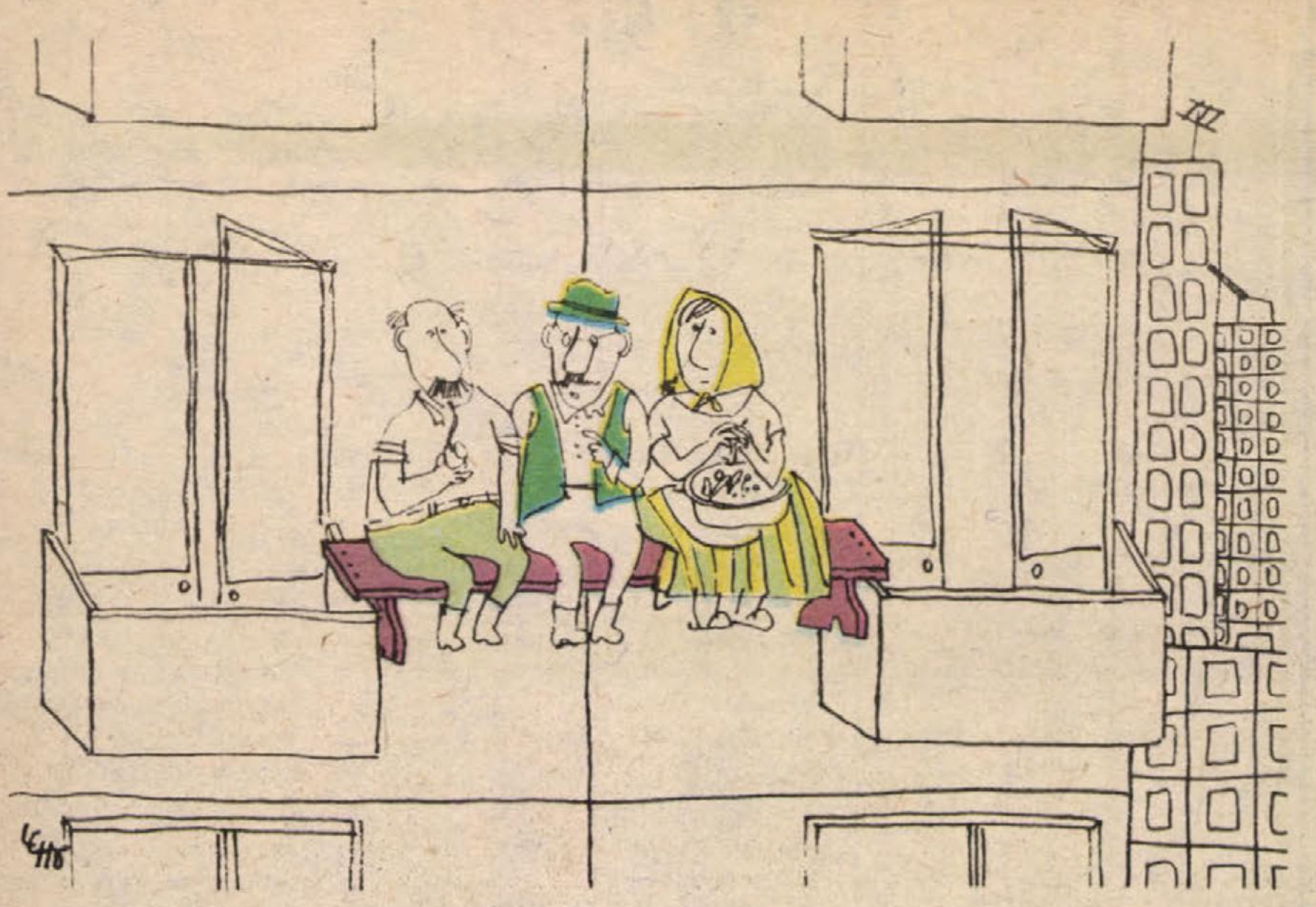
200—200 forintot nyert:

**Pomori Gyula, 7554 Kuntelep, Fő út 15.
Beke György, 9700 Szombathely, Rákóczi u. 18.
Kovács Zoltán, 1142 Budapest, Kassai tér 24.**

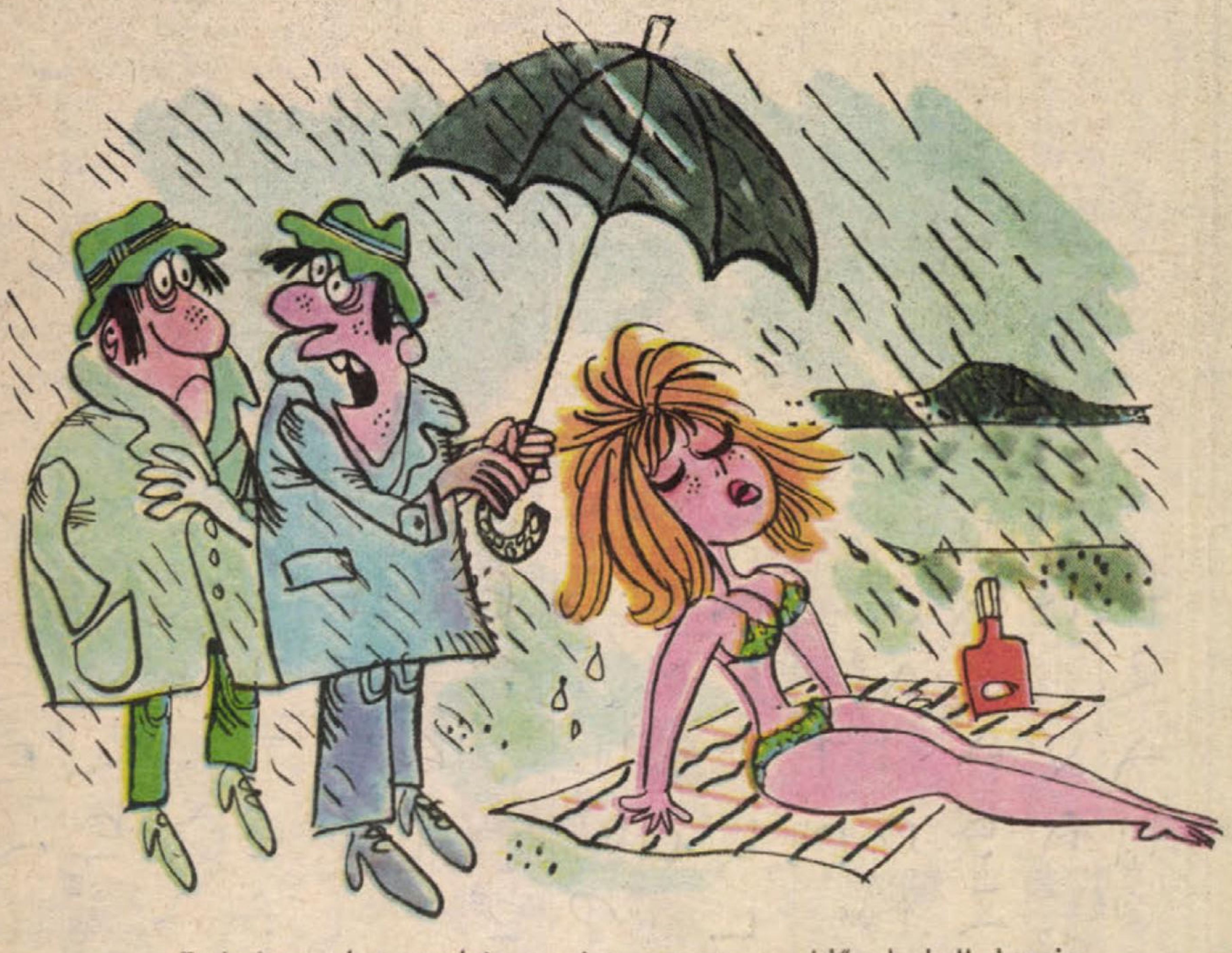
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

KISPAD

AKARATERŐ

– Tudod, a távprognózis szerint ma napos időnek kell lennie...

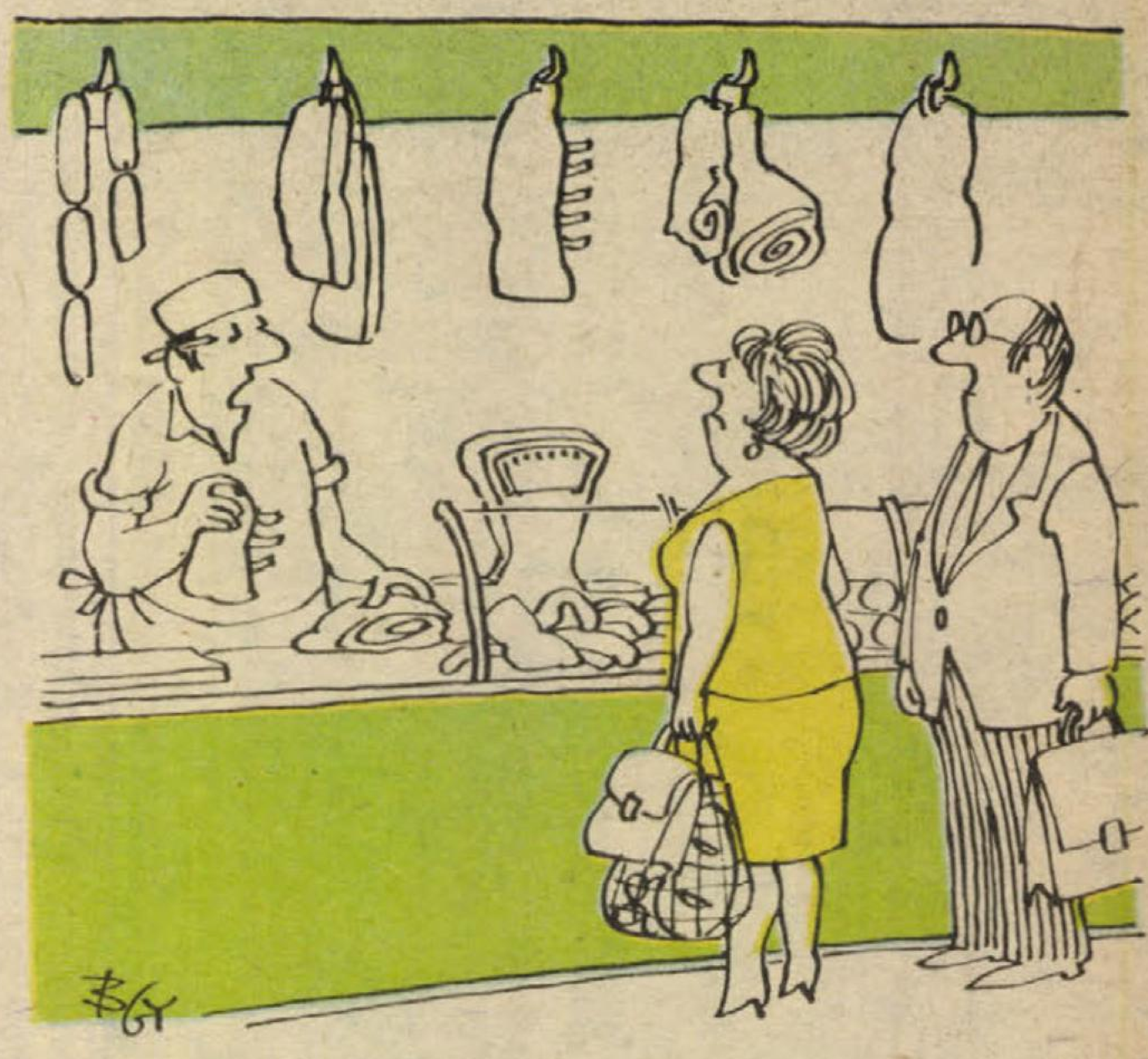

– Nálunk nagyon udvarias a személyzet. Azon veszekszenek, melyikük vigye fel uraságod bőröndjét...

– Nem, drágám, nem japánul kell a borítékokat megcímezni...

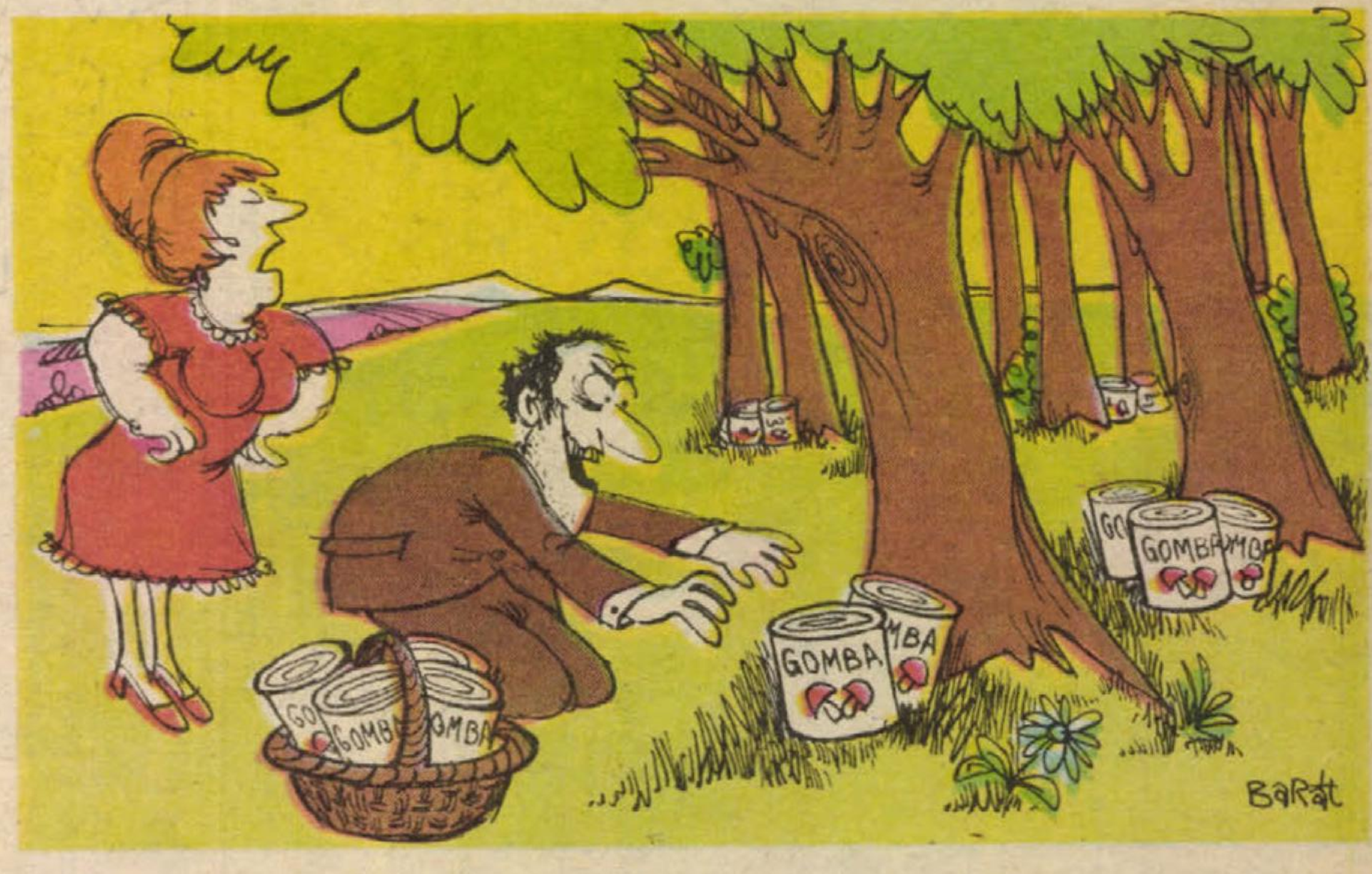
CSÚNYA HÚS

– Ne izguljon, asszonyom, ezt is dotálja az állam!

Ludas Matyi

GOMBASZEZON

– Biztos vagy benne, hogy a KÖJAL ellenőrizte?